

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavním líčení konaném v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Sušila a soudců přísedících Ing. Alexandry Rafajové a Ing. Jiřího Juřeny a dne 16. června 2020 rozhodl takto:

Obžalovaný

Michal N., narozený xxx v xxx, trvale bytem hlášen xxx, naposledy bytem xxx, toho času ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

se podle § 226 písmena a) trestního řádu zprošťuje

obžaloby pro skutek, že v přesně nezjištěném období letních měsíců roku 2008, poté, co s Robertem M. donutili poškozeného Alexandra K., narozeného xxx, opustit jeho byt v xxx na ulici xxx, odvezli jej do xxx, do baru xxx, kde jej připoutali kovovými pouty k rozvodu ústředního topení a omezovali ho na jeho osobní svobodě, nad rámec původní dohody s Robertem M., Michal N. sám poškozeného Alexandra K. v prostorách budovy na ulici xxx v xxx, přesně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

nezjištěným způsobem úmyslně usmrtil a následně tělo poškozeného zlikvidoval rozpuštěním v nádobě s louhem nebo kyselinou, kdy zbytky louhu či kyseliny s rozloženým tělem pak vylil do odpadu,

čímž měl dle obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 30. dubna 2020, sp. zn. 2 KZV 28/2019, spáchat trestný čin vraždy dle § 219 odstavec 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., **nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.**

Odůvodnění:

1. Dne 5. 5. 2020 byla u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, podána obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 30. dubna 2020, sp. zn. 2 KZV 28/2019 na obžalovaného Michala N. pro skutek shora popsany, kterým měl obžalovaný spáchat trestný čin vraždy dle § 219 odstavec 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., tedy podle trestního zákona platného k datu projednávaného jednání.

Vyjádření obžalovaného

2. Obžalovaný **Michal N.** vypovídal u hlavního líčení dne 2. 6. 2020 (čl. 1501 a následující) v podstatě shodně jako v řízení přípravném (čl. 435-440). Uvedl, že se uvedeného trestného činu nedopustil. S osobou Roberta M., pokud je skutek dle obžaloby z roku 2008, se poznali tak 5 až 10 let před tímto projednávaným skutkem. M. chodil do Xxx, který on (N.) původně hlídával a dělal tam vyhazovače a časem pak už M. jezdil do toho Xxx přímo za ním. Postupem času spolu začali dělat vymahačky, kdy M. na to měl nějakou svou firmu. Pak se dozvěděl od známého, že M. vykládá, že spolu mají likvidovat za prachy lidi. Také měl M. strýce policistu a nějakého fet'áka policii předhodil a oni ho za to nechali prodávat drogy. Když se na to M. ptal, říkal mu: „*nic si z toho nedělej, mám strejdu a bude vše v pořádku*“. Jméno toho strýce ale nezná. Toto mu M. sdělil, když na něj zaútočil, že vykládá lidem, že likvidují lidi za peníze, kdy M. mu odpověděl, ať je v klidu, že má strejdu na vyšším postu u policie a že mu strejda kryje záda. On mu toto i věřil, protože když třeba někde figuroval M. s více lidmi, tak M. z toho vyklouzl, ale ostatní zavřeli. Ty „vymahačky“ byly v podstatě o tom, že jezdil s M., domlouvali splátkové kalendáře a tak. Přijelo se za lidmi, máte dluh, byly na to papíry a vymyslel se postup, aby se to dalo splatit. S M. takto absolvoval ohledně vymahaček tak sto výjezdů. Vždy měl z toho provizi, pokaždé jinak vysokou podle vymáhané částky. Nebo třeba ani peníze nedostal, protože M. jel pro peníze sám a pak je prohrál.
3. Po nějaké době tedy zjistil, že se M. mění. Začaly se mu i ztrácet peníze z baru či z bytu nad barem a dále i nějaké osobní věci, jako například drahý foťák. Tyto M. krádeže ale policii nehlásil, bylo mu M. svým způsobem líto. Dále zjistil, že M. bere pervitin, byl čím dál agresivnější, i když na něj si netroufl. Nebo vybíral zálohy, ale protože hrál automaty, tak prohrával peníze, zkrátka co vydělal, to prohrál, proto s M. přerušil již před rokem 2008 spolupráci. Také se stalo, že byli s M. domluveni, že přijede k němu domů, M. tam byl zfetovaný se svými kamarády a celý jeho dům byl rozebraný, bez střechy, zůstaly jen obvodové zdi a M. žena s dětmi byla u babičky a neměly se kam vrátit. M. se mu pak začal poté mstít, když se s ním rozešel, vykládal o něm, že dělá drogy. Nicméně za nějaký čas jej ale M. oslovil, přijel za ním sám svým černým Mercedesem

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

s tím, že potřebuje s něčím pomoci, že má pro něj jednorázovku, rychlou akci a za to, že mu přenechá Škodu Octavii, typ Laurin a Klement, která se jemu osobně moc líbila. Prý má M. slečnu, se kterou má poměr a nějaký týpek jí dělá problémy. Jeli proto do Olomouce, M. mu po cestě říkal, že bude mít prachy, velký kšeft a proto mu tu Octávku nechá bez odstupného a on bude moci pokračovat v leasingu. Dohoda s M. tedy zněla tak, že za Octávku pomůže M. toho K. dostat z bytu. Přijeli na byt, slečna jim otevřela, tuto viděl tehdy poprvé, uvnitř zfetovaný týpek. Že byl zfetovaný poznal, protože seděl, byl vláčný, oči dokořán, plácal nesmysly z cesty, navíc mu M. na místě řekl: *podívej, jak je sjetý* a M. se v tom vyznal. Ten muž řval, co to má znamenat, co chceš, to řval na tu svou družku, útočil na ni, ne na ně. M. s H. přešel do vedlejšího pokoje a on využil toho jeho stavu a psychologicky ho donutil, aby s nimi odešel a on šel bez nátlaku s nimi. Ví totiž, jak lidi ovlivnit, když jsou pod drogami, M. v tom byl odborník, on byl těžký manipulátor. Tím psychologickým nátlakem myslel, že začal na něj mluvit, domlouvat mu, mluvil o jiných věcech, aby ho stimuloval a přesvědčil ho, aby byl na jeho straně, že to s ním myslí dobře, že to, co dělá, není v pořádku, že se ženské nemlátí a že s ním jeho přítelkyně už nechce být. Tyto informace měl přitom od M. Žádný zápas, žádný fyzický útok nebyl, ani rozbité věci na místě. To trvalo tak půl hodiny, než s nimi odešel. Do auta odešel sám, aniž by ho držel, nebo ho nutil. Myslí, že si bral i mikinu, ale je to už dlouho. Žádné své osobní věci si s sebou nebral, M. byl domluvený s H. (pozn. soudu - obžalovaný Kristýnu H. ve výpovědi označuje místy jako K., soud však v odůvodnění bude uvádět správné příjmení), že to posléze doveze. Že H. měla poměr s M., to bylo poznat z toho, jak se spolu přivítali, pak to vyplynulo na povrch a M. mu to nakonec i přiznal, ale to až poté. Poměr měli už předtím, protože M. by to nedělal jen ze zjištěných důvodů, určitě s ní něco měl, ona si mu postěžovala, tak chtěl být hrdina, navíc tam asi byla spojitost i přes ty drogy. M. to tak míval, že děvčata, co jim dal fet, s ním šla, ony mu tím platily. Pak čekal v autě, M. s tou ženou něco řešil, pak přišel a že jedou. Nevěděl, co má M. v úmyslu, myslel, že chlapa jen vyhodí z bytu a končí, ale M. mu řekl, že jedou na bar a tam to vyřeší. Z Olomouce do Přerova řídil M., on seděl vzadu s K., který nebyl spoutaný, byl volný, ale nic po cestě neříkal, jen měl svěšenou hlavu a zpytoval svědomí. Přijeli na bar a šli k němu do kanceláře. M. říkal, že tam toho chlapa nechce, M. řekl, že se to vše do rána vyřídí. Noc v Xxx přečkal K. v zamčené kanceláři v 1. patře, je to vyvýšené přízemí, je to vysoko nad zemí, neskočil by to. Myslí, že K. u sebe nic neměl, ani telefon a v kanceláři nebyla pevná telefonní linka. V kanceláři nebyl K. připoután a okna kanceláře nebyla nijak zajištěná. On sám pak v tu noc spal ve vedlejší místnosti. K., když se na něj šel v noci podívat a zkontrolovat ho, tak spal na sedačce. Byli ujednání, že kdyby K. potřeboval na WC, tak na něj zaklepe.

4. Pak ráno nebo dopoledne na druhý den přijel M. i s tou H., kdo H. do Přerova přivezl, to neví. Dohadovali se, on u toho byl přítomen, aby se ujistil, že ta H. řekne K., že s ním nechce být, aby měl jistotu, že toho K. nechtějí vyhodit jen tak. Připoután byl K. možná zpočátku, když přišla ta H., nechtěli totiž, aby ji napadl. Neví, kdo K. poutal, ale byl připoután pouty k topení v kanceláři pro provozní, je tam koupelna, tak v té koupelně. H. s ním mluvila v té koupelně, viděl, že není třeba ho dál poutat a tak ho odpoutal. Měl totiž klíče od pout. H. K. řekla, že s ním nechce brát drogy, nechce s ním být. Byla mezi nimi velká hádka, ti dva spolu řešili své soužití, ale určitě nedávali K. na místě nic podepisovat. Nakonec H. M. odtáhl, přišel zpět, ukázal K. drogy a K. se zklidnil. Už i on sám to chtěl vyřešit, zvrhlo se to, všichni byli u něj na baru, chtěl, aby M. K. i H. odvezl, kdy on už si své splnil. M. řekl, že se ten K. k H. už vrátit nemůže, že H. odveze sám a on že má K. odvézt do Ostravy. Slíbil za to K. sáček s fetem, ukázal mu ho, K. začal poslouchat, nasedl k němu do dodávky a vezl ho tedy druhý den dopoledne do Ostravy. On i M. měli auto na dvoře a že K. odváží, to by měli M. i H. vidět, protože oni odjížděli před ním. K. už jen zajímalo, jestli mu dá M. drogy. Zavezl tedy K. do Ostravy, kde M. jezdíval, protože M. s Lukášem H. vyráběli drogy. Ví, že u H. udělala policie razii, kde chytli i M., jak dělají drogy, nebo se stalo, že měli jet do práce na vymáhání dluhů a když neměl M. drogy, tak jeli nejdříve do Ostravy pro drogy, a na to stejné místo do Ostravy tedy vezl i toho K. Bylo to v nějaké chatové oblasti a

parku, u zastávky, kde K. pustil z auta, on se ještě ptal po drogách, kdy mu řekl, že M. mu je asi dá. Byl to M. nápad K. odvézt právě do Ostravy, myslí si osobně, že to bylo záměrně, aby to bylo k tomu fetiškému doupení, fetišci mají k sobě blíž, když vidí drogy, poznají se a dají se dohromady. Jestli to měl i s někým konkrétním M. domluvené, že si tam K. třeba někdo vyzvedne, to neví. Neví ani, jestli tam někdo nečekal s tím fetem. To už jsou jen jeho dohady. Za celou dobu se nestalo, že by jemu a M. ten K. nějak vyhrožoval. Ani jim neřekl, že je nahlásí na policii, spíš říkal, proč mu to H. udělala, nadával vždy jen na ni, jeho s M. do toho netahal. Pak po čase, asi za týden po této akci, ho M. ještě oslovil, řekl mu, že tu kurvu (H.) už nechce vidět, ať jí doveze prachy. Na co to mělo být, to neví, nezajímalo ho to. Odjel tedy ještě za ní do Hotelu Imperial a předal jí částku 100 000 Kč, ptal se jí přitom, co K., zda jí dělá problémy, ona mu řekla, že už jí dal pokoj, že je někde v Ostravě. H. se ho neptala, proč jí veze těch 100 000 Kč, podepsala mu ale příjmový doklad, ten pak předal M. Dál už H. neviděl, ani toho K. neřešil. Když K. vysadil v Ostravě, tak sice měl obavu, že to nahlásí na policii, ale vysadil ho a byl rád, že to má za sebou. Doufal, že si to uvědomí a že to dopadne dobře.

5. Potom se stalo někdy v roce 2019, že živořil, neměl chuť do života, ale objevila se jedna slečna, jeho aktuální přítelkyně, se kterou začal chodit, rozuměli si, přemýšleli o založení rodiny. Našel si práci, začalo se mu dařit a volal mu někdo, že by s ním potřeboval mluvit, že zná M. z kriminálu a že potřebuje něco projednat. Spojili se, dotyčný řekl, že má v bance 13 mil. Kč a potřebuje je vytáhnout. Že měl bílého koně, kterého M. měl zpacifikovat. Zprvu nechápal, oč jde, až pak mu došlo, že ten bílý kůň byl ten K. Řekl mu, že o něm neví, že ho od té doby neviděl, ani neví, kde je mu konec. Dotyčný mu řekl, že by mu stačilo, kdyby mu sehnal jeho občanský průkaz a že když ty peníze vytáhne, tak mu za to dá provizi 1,3 mil Kč. Řekl si, že by to bylo dobré, že si všechno pokryje, ve firmě mu navíc nabídli podílnictví, kdyby dodal nějaké peníze, tak začal shánět M. Ten byl dříve v Běloušicích, ale věděl, že je zavřený, že by ho měli pustit. Pokaždé, když mu ten člověk volal a jezdil za ním do práce, tak mu cpal prachy, zval ho do Prahy do nejdražších hotelů, říkal, ať se vykašle na práci. Když se ho pak ptal, co s tou občankou, on řekl, že si to vyřeší, ale že pro něj má jinou práci, že chce někoho zlikvidovat. On mu na to řekl, že bez zálohy to neudělá, ale fakticky nic takového neplánoval, jen stále chtěl sehnat ten občanský průkaz K. a získat tak tu provizi 1,3 milionů. Pak jednoho dne měli oslavu, s kamarádem založili sportovní klub, flámovali až do rána a ráno přijel týpek, že mu dovezl tu zálohu. Nevěřil, byl opilý, ani neví, co mu nakecal, provedl ho bytem, vzal si zálohu s tím, že mu pak zavolá a řekne, že je problém. Týpek řekl, že přiveze chlapa, on mu řekl, že až bude mít prachy, tak dokončí ten obchod s občankou. Navíc bar Xxx je pod kamerami, je tam pohyb lidí, malé prostory, tam nejde nic takového zrealizovat. Ani tedy neví, co všechno navykládal, měl peníze, vyskočili na něj policajti a byl zavřený. Šlo mu hlavně o ty peníze, chtěl začít nový život. Když tomu týpkovi opakovaně říkal, že K. nenajde, tak to mu sděloval z toho důvodu, aby ho udržel na své straně a dostal od něj tu provizi 1,3 mil. Kč. To, že K. rozpustil, to řekl z toho důvodu, protože věděl, že ho poslal M. a že mu určitě M. říkal, že likvidují lidi, tak chtěl, aby si to myslel, význam to ale jiný nemělo, bylo to jen jeho chvástání. Že pro B. míchal líh, to bylo opět z jeho strany řečeno jen proto, aby byl zajímavý, protože fakticky nic takového pro B. nedělal. Znal kauzu B. pouze z televize a chtěl hrát darebáčka.
6. O převodu bytové jednotky v Hranicích ze strany H. nic neví, v tom se asi angažoval jen M., s M. u notářky u převodu bytu osobně nebyl. Co se týče Lukáše H., tak toho zná od stejné doby, co zná M. Ti dva spolu byli jak bratři, M. jezdil pořád k němu na barák, kdy on sám čekával na M. v autě. Po nějaké době byl i u H. v tom domě. Tam se mu párkrát H. svěřil, že tam řeší s M. ty drogy. H. zkrátka viděl vždy v přítomnosti M. Co se týče užívání drog, tak k drogám přičichl, konkrétně k pervitinu, ale neoslovilo ho to, protože viděl M. a H., to byl pro něj odstrašující případ. Jak M. písknul, tak H. skákal. V roce 2008 tedy užíval pervitin jen příležitostně, když byla akce, oslava, zkusil to. Sám pervitin nevyráběl, neví ani, jak se vyrábí. M. mu kdysi nabídl, že má

týpky, kteří mu to vyrábí, zda se na tom nechce podílet, ale on to odmítl. Není držitelem zbrojního průkazu, má sice palné zbraně, ale vzduchové, jedná se o větší sbírku, měl ji na Xxx, pak to odvezl k rodičům a otec z toho byl nadšený, tak to zůstalo u něj. Ovšem co se týče nevzduchových zbraní, které se našly u otce, tak neví, čím byly a ani nevěděl, že tam něco takového otec měl. Co se týče osob navržených obžalobou jako svědkové, tak Michaelu C. nezná, pokud C. uvádí, že za ní opakovaně jezdil pro louh na pervitin, tak to není pravda. Ondřeje K. nezná, ale M. mluvil vždy o nějakém K. a když neměl pervitin u H., jelo se do Ostravy za K. Martina M. zná tak 20 let, má přezdívku P. M. za ním docházel do toho baru. Že by na něj někdy M. křičel ve smyslu: „N., ty pičo, co tam děláš, zase někoho rozpouštíš?“, tak to si nevybavuje. M. je slušný člověk, ani sprostě nemluví. Jméno Michal T. mu něco říká, neví, byl to někdo přes M. Radim Č. je kamarád, který občas zaskakoval u nich na baru. Č. zná M., jsou kamarádi.

7. V roce 2008 byl ošetřován, měl poleptanou nohu, protože jak provozuje bar, jsou tam toalety, kde jsou problémy s odpadem, je to špatně vyspárované a namontovaly se pisoáry s čidlem, zanáší se to tam. Když se to ucpalo, řešil to s bratrem, který je instalatér, řeší s ním tyto problémy dodnes. Volal bratrovi, co s tím, bratr řekl, že nejjednodušší bude, když koupí Krtka a nasype ho tam. Protože Krtka neměli, koupil hydroxid, nasypal to tam a zalil to a ono se to zalilo do roviny, bublalo to a nic. Nevěděl, co s tím, vzal zvon, že to protlačí, ale ono to přes okraj vyteklo a vyteklo mu to na boty a i do boty. Jak šel večer do sprchy, viděl, že má na noze zarudlý flek. Druhý den přijel M., ani neví proč, ukázal mu tu nohu a M., že ho odveze do nemocnice v Olomouci. Doktorka mu řekla, že to je díky tomu, že mu to zaschlo na noze, umrtvilo mu to tkáň. Myslí si, že to bylo až poté, co odvezli toho K. Po M. nikdy nechtěl, aby mu pomohl stěhovat sudy v Xxx. Jediné sudy, co tam byly, byly v zadním traktu starého skladu, který se nepoužíval, to jen proto, že se jim podařilo pod rukou sehnat naftu. Přišli stavbaři, že mají levnou naftu, nosili to v kanystrech a skladovalo se to v bečkách, to tam bylo tak 2-3 měsíce.
8. S M. se naposledy viděli tehdy s tou nohou, jak ho M. vezl do nemocnice, pak přerušili kontakty, nechtěl se o něj zajímat. Že vezl K. do Ostravy, na to svědka nemá. Šli z kanceláře na parkoviště, neví, jestli je někdo viděl. Plastový sud, který byl u něj nalezen, je o objemu 100 litrů, má jej na švestky, pálil v Bochoři u známého, nevzpomene si na jméno. V Xxx se vyklízelo, když se udělal velký bar. V souvislosti s jeho nástupem do výkonu trestu to nemělo nic společného. V Xxx nikdy nebyla varna pervitinu, ani v prostorách nebydlel nikdy žádný člověk, který by tam vařil pervitin. Pokud M. mluvil o likvidování sáčku s lidskými kostmi, tak určitě nic takového neřešil, ani neví, že by něco takového mělo být.

Svěddecké výpovědi

9. Soud v řízení provedl jednak osobní výslech svědků v obžalobě navržených, u zbývajících svědků za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného soud četl v souladu s ustanovením § 211 odstavec 1 trestního řádu protokoly o svědeckých výpovědích z řízení přípravného.
10. Co se týče svědků **Kristýny H.** (čl. 686-687), **Daniela L.** (čl. 716-718) a **Otakara H.** (čl. 743-745), tak tito využili svého práva ve věci nevypovídat. Svědkyně H. se zdůvodněním, že by si výpovědí mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání. Dle soudu svědkyně využila svého práva nevypovídat důvodně, jak bude dále rozvedeno. Svědek L., aktuální přítel Kristýny H. a otec jejich společného dítěte a svědek Otakar H., otec Kristýny H., pak využili svého práva nevypovídat s ohledem na skutečnost, že by mohli způsobit svou výpovědí trestní stíhání osobě blízké, tedy právě Kristýně H.

11. Svědek **Lukáš H.** u hlavního líčení vypověděl v nepřítomnosti obžalovaného (soud postupoval na žádost svědka dle § 209 odstavec 1 trestního řádu), že neměl možnost se seznámit se svou původní výpovědí na policii v této projednávané věci před konáním tohoto hlavního líčení. Svědek se takto vyjadřoval s ohledem na svůj dopis, který adresoval vyšetřujícímu policistovi před konáním hlavního líčení (čl. 1485), a který byl následně postoupen do spisu, kdy k obsahu dopisu s ohledem na zaprotokolované námitky obhajoby, dále uvedl, že byl zvyklý, když byl v minulosti obviněn, že měl svou výpověď k dispozici, ale kdyby věděl, že jako svědek na toto nemá nárok, ani by to nežádal. Když se o trestním řízení obžalovaného Michala N. vyjádřil v dopise policistovi jako o *naší věci*, tak protože jej vyslychal K. a psal K., tak použil tato slova, protože do telefonu či písemně se takto vyjadřuje vždy, když je ve vězení, protože žít ve vězení jako někdo, kdo někoho udal za vraždu, není nic moc, nechtěl proto, aby se ve vězení dozvěděli, že jde svědčit ve věci vraždy, proto použil slova o *naší věci*. Žádnou výhodu za svou svědeckou výpověď od policie nezískal, nebylo mu ani nic přislíbeno. Je ale pravdou, že před prvotní výpovědí byl umístěn ve Věznici v Heřmanicích, nyní je ve Věznici v Opavě. Opava je lepší než Heřmanice, měl navíc uloženou soudní léčbu, tu si vykonává nyní ve Věznici Opava, v Heřmanicích léčba není možná. Má u soudu aktuálně podán návrh na přeměnu léčby z formy ústavní na ambulantní. Jinak ve výkonu trestu je podruhé, v obou případech za distribuci drog. V minulosti absolvoval neúspěšně léčbu. S obžalovaným N. se zná přes M., kterého poznal dříve, než obžalovaného N., konkrétně tak 3 až 5 let před rokem 2008. S M. se seznámil, když měl v Hranicích diskotéku, pak dokonce společně oba provozovali hospodu v Běloutíně. Ohledně výslechu v této věci jej prvotně kontaktoval policista pan K. s tím, že našli jeho otisky v nějakém autě, konkrétně v černém sportovním mercedesu, které vlastnil M. Poprvé ho policisté oslovili, když byl na cele předběžného zadržení v Hranicích, tak v té době a na tom místě se s nimi bavit nechtěl. Byl zrovna zatčený, pod vlivem, vytáhli ho, něco chtěli, byl protivný a nechtěl se bavit s nikým, byl na tom psychicky dost špatně. V Olomouci ve vazební věznici na vazbě pak už ano, pak už se s nimi bavil. Když podával svědeckou výpověď, to již byl ve výkonu trestu. Co jej přinutilo změnit stanovisko ohledně výpovědi, neví co, špatně se to vysvětluje. V té době docházel ke kaplanovi, hodně se bavili a chce ve všem změnit svůj život a nějak ho to přimělo spolupracovat. K věci samé pak uvádí, že přes Petra R. si stěžovala H., že má přítele, který ji doma bije, zamyká, ubližuje jí, že by ho potřebovala dostat z bytu, ať se tam nedostane. Neví, jestli u toho byl M. nebo jestli ho zkontaktovali a řekli mu to. Pak byl doma, přijel za ním M., říkal, že tam byli, chtěli ho vyhodit, ale že chtěli sepsat polovinu toho bytu na H., ať má od něho pokoj, on ale nechtěl, tak ho odvezli, když vyšli ven, tak K. začal řvát o pomoc a řvát, že ho unášejí a nato mu měl N. dát jednu na krk a hodit ho na sedačky. Pak opět přijel M., řekl mu, že ho mají uvázaného u topení v Xxx. Den, dva, tři přijel opět M. k němu s tím, že se tam jel podívat a že K. u topení nebyl a že mu N. řekl, že se o nic nemá starat, že to dávno vyřešil, že by na ně mluvil, že ho unesli atd., že se o to nemá starat. Pochopil to tak, že N. ho měl odstranit. Pak M. přijel s tím, že N. měl tělo rozpustit a při tom si polil nohy a byl v nemocnici, že je teď doma, má je černé, jestli mu nedovezou nějaké drogy. Jeli za N., dovezli mu nějaké drogy. Po nějaké době Č. nebo někdo začal s tím, že zjistil, že je má policie sledovat. M. dostal strach a půjčil si od něj vapku, že tam pojedou uklidit, že má strach, aby tam něco nenašli. Odjeli s T., vyčistili to a dovezli mu na spálení nějaké deky od krve, které tedy spálil na zahradě, bylo to dovezeno v pytlicích. Pak T., jak to byli řešit, byli u H. a dovezl mu věci a oblečení a pak M. řekl, že má jeho doklady a vymyslel plán, jak přepsat byty. H. vlastnila dva byty, v Hranicích svůj a v Olomouci společně s K., M. vymyslel, jak byt přepsat, že on (H.) se bude vydávat za K., aby přepsali olomoucký byt celý na H. a ona jim za to přepíše ten hranický byt. Naučil se podle občanky podpis a šel to s N. přepsat. Přepsali byt a tím to pro něj skončilo. Tu H. znal, chodila do baru a znal ji z různých akcí. H., myslí si, znala zase jeho, zdravili se, věděli o sobě. Když si H. stěžovala u R., tak už neví přesně, jestli ona to řekla R. a R. jemu, nebo zda u toho přímo osobně tehdy byl. Ty informace o samotném průběhu mu pak M. říkal postupně, jak to šlo. Něco se stalo a M. mu to s odstupem řekl, pak zase a zase. To nebylo tak, že by si sedl a M. mu povykládal ten celý příběh zpětně. Proč se mu M. s tímto

postupně svěřoval, to neví, asi mu v té době věřil, to bylo po tom policejním zásahu, co měl doma, našli u něj varnu, nic neřekl, nevypovídal, měli přítom s M. spolu víc trestné činností, tak asi neměl M. důvod mu v té době nevěřit. Varnu u něj našli u toho prvního případu, dostal za to podmínku. S M. v té době dělali všechno spolu, i vaření drog a on M. zkrátka neudal na policii. M. mu přivezl věci, říkal, že jsou to deky od krve a že se musí spálit a zničit. Bylo to v pytlích, musel to polít benzinem a spálil to na zahradě. Byla to hromada hader, deka, nebo dvě, on se v tom nehrabal, rozškubl pytel, polil a zapálil, nikdo jiný u toho nebyl. Policii vydal oblečení pana K., to mu dovezl T. Policii uváděl, že si 100% jistý není, že to bylo K., nějaké oblečení u něj jen leželo, nenosil ho, protože to nebyl jeho styl. Možná to měl na sobě, pralo se to. O těch věcech nemůže říct 100% ano, bylo to jeho. Že se tam nenašla DNA K. na tom vydaném oblečení, tak znovu opakuje, že už na policii říkal, že si není jistý, jestli to bylo K. U spodního prádla a u zimní bundy si ale byl jistý na 100%, že byly K. Ačkoli šlo o spodní prádlo K., o kterém mu bylo řečeno, že byl zavražděn, tak přesto neměl problém ho nosit. V té době byl závislý na pervitinu a K. ani neznal. O tom, že N. měl odpravit i jiné lidi, se M. rovněž vyjadřoval v tom smyslu, že mu byl pomoci uklízet nějaký sud v nějaké šachtě a že si myslí, že tam měl nějaký zbytek těla, že to potřeboval N. zlikvidovat, než šel do výkonu trestu, neví ale, v kterém roce se to mělo stát. T. zná nějakou dobu, potkávali se, tento také bral drogy. U notářky byli on a obžalovaný N., M. je čekal venku, nahoře u tajemnice M. nebyl, je si tím jistý. T. se neptal v tom smyslu, jestli je pravda to, co M. uvádí, ani s Č. se o tom nebavil a ani s obžalovaným N. Nenapadlo ho toto vše oznámit na policii, tehdy dělali různou trestnou činnost a bral drogy, měl ke všemu jiný přístup. V roce 2008 bral M. také drogy, neví, jak pravidelně, ovšem když k němu M. přijel, brali drogy, M. je obstarával a on je prodával, oba dva je navíc užívali a dělali se o zisk z jejich prodeje. Vkladní knížka je vyřešená, už za to seděli, neví, jestli o tom chce vypovídat. Byl za to odsouzený jeho kamarád, který sehnal vkladní knížku, jeden, kdo to vybral na sebe a ještě pan Č. S M. se naposledy viděli před hodně dlouhou dobou, tak 10, 9 let nazpět. Jak byly ty vkladní knížky, tak se už spolu nebavili. Tělesně byl podobný K., padly mu jeho věci, na občanském průkazu toho moc vidět nebylo, opatřil si brýle, nechal si knírek, bradku a šel. Ten občanský průkaz měl v ruce, byl originální, měl ho M. i s doklady. Občanku pak vrátil M., to byly doklady K., ví, kde byly schované, málem tam zůstaly, byly v rouře u M. doma na baráku, odnesla je voda, pomocí drátu je vylovili. To je hledali, než šli za notářkou. Aktuálně má z nich strach, předtím strach neměl, pracovali spolu, věděl, čeho jsou schopni a nevadilo mu to, pak už mu to nesesedělo, navíc s M. nebyl zadobře. Č. byl blízký víc s N., než s M., protože pracoval na Xxx, který měl na starosti N. Neměl nic slíbeno a ani nic nedostal za svou pomoc při přepisu bytu. Ví, že se byt přepsal pro M., který byl ve vztahu k M., měli spolu nějaké obchody ohledně nějakých firem, reklam atd. Co říkal M., tak legální i nelegální obchody, třeba tahali peníze z firem za reklamu a měli z toho provize. Byt v Hranicích měl pronajatý Lubomír P. a ještě jeden, kterého znal z Bělotína. O P. neví, že by M. pomáhal ve věci K. Ví jen, že P. svědčil u soudu s M. v tom smyslu, jestli viděl K., ale neví, jestli to byla falešná svědecká výpověď, nebo ne. M. mu říkal, že má schovaný občanský průkaz K., měl tam ještě nějaké další doklady, které se týkaly toho K., je to možné. Viděl to zabalené, M. to vzal, zabalil do fólie a schoval do roury. Řekl, že je potřebuje schovat ty doklady, kdyby něco, že se mohou ještě hodit. Byly tam schované, neví, jak dlouhou dobu. Ta drenážní roura vedla kolem domu, voda to odnesla, museli vymyslet autíčko s kamerou, na kterém byl drát a hledali to spolu s M., dalo to úsilí to hledání. Jméno Michaela C. zná od slyšení, ale v té době o ní nevěděl. Neví, jestli M. s ní měl nějaký vztah, ale M. míval více takových vztahů. Když probíhal soud s M., říkal mu, že chodí na soud, že mu hrozí tresty. Řekl, že H. to měla naprášit, že byl u něj zásah policie z Prahy, že je někam odvezli, že dostali podmínky za omezování osobní svobody. On v souvislosti s tím s M. již nic dalšího neřešil, neví nic o tom, že by M. uvažoval o likvidaci té H. K dotazu, zda viděl někdy u obžalovaného N. zbraně, uvádí, že vždy byly nějaké zbraně. Od nože, přes plynovky, přes krátké střelné zbraně. M. měl rovněž zbraně, ví o jedné, nebo dvou. Většinou u sebe nosil plynové, ty ostré měl schované. Ty ostré mu M. ukazoval, M. má zbraně rád. V baru Xxx byl, konkrétně před rokem 2008, je to herna, byl tam za zábavou, za

hraním. O sudu už vykládal, to bylo, když měl jít N. sedět kvůli řidičáku nebo něčemu a říkal M., že potřebuje zlikvidovat nějaký sud. S M. se od vkladních knížek nebavil a N. měl vztahy v r. 2018, 2019 normální. S M. má špatný vztah, protože od něj nedostal svůj podíl, s N. má normální vztahy. M., když zjistil, že K. na Xxx není, z toho byl v šoku, byl vyděšený, že to nedopadlo, ale vyděšený spíš z obavy z policie, než jinak. Měl strach, protože je asi viděli u zastávky, jak K. nakládají do auta, jak K. křičel, že ho unáší, tak měl strach, že se na to přijde a půjde sedět. Neví, jestli M. spolupracoval v minulosti s policií. Ví, že mu M. říkal, že měl dva známé u policie. Neví, kdy to bylo, vždy se oháněl o jednom z GIBSu a o druhém mluvil, když byl u něj doma první zásah. Jeden byl snad H. z Přerova, druhý měl být na GIBSu v Olomouci, nebo někde. Vždy se oháněl tím, že kdyby ho policisté, nebo někdo něco, že mu může zavolat. P. Není si jmenem jistý. U akce, když u něj našli tu varnu, mu M. řekl, že škoda, že měl vypnutý telefon, že mu přišla SMS, že se chystá záťah v Běloučíně. M. mu neříkal, jak měl N. K. zlikvidovat. V souvislosti s tím, že si polil N. nohy, že je měl polité od kyseliny, tak jen říkal, že N. měl K. rozpustit, jak ho ale měl usmrtit, to mu neřekl.

12. Svědek **Robert M.** vypověděl u hlavního líčení, že aktuálně je již 9 měsíců na svobodě z důvodu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, nemá stanoven dohled PMS a zkušební dobu má stanovenou na dobu 2 roků. Vykonával trest pro maření výkonu úředního rozhodnutí a pro spoluúcast na odcizení vozidla. Co se týče případného dalšího trestního stíhání, tak mu dobíhají nějaké staré věci z roku 2015 a 2016. Řeší to jednak Okresní soud Ostrava, tam měl někomu dát pervitin a Policie Přerov šetří zpronevěru. S obžalovaným N. se znají asi 10 let, před rokem 2008 se znali asi rok. Obžalovaný byl provozovatel baru Xxx, kde on míval obchodní schůzky, tak se s obžalovaným poznali. Byli kamarádi, než přišla tato situace. Dřív se vídali pravidelně, měli spolu obchodní věci jako výkup a prodej dřeva v lesním průmyslu a tak podobně. Do Xxx chodil soukromě i pracovně, když měl tu obchodní schůzku s klienty. S N. dělali i reklamní činnosti a zabývali se různými věcmi. Vymáhání dluhů rovněž dělali, ale to sháněli spíše odkupy pohledávek, dříve měl firmu na vymáhání dluhů. Neví, kdy se viděli s obžalovaným naposledy, v letech 2010, 2011, 2012 se ještě vídali sem tam, ale už ne v obchodních záležitostech, bylo to třeba jednou za měsíc, nebo za tři měsíce na Xxx. Nyní má akciovou společnost, vykupuje lesy a dělá dřevo, ve společnosti je majitel, předseda představenstva a má jednoho zaměstnance, a to Radima Č., který je ve věci rovněž předvolán jako svědek. Co se týče věci s panem K., tak jednou mu volal známý pan R., jestli za ním může přijet na chatu, že jeho známá, kterou také zná, má problém s přítelem. On za ním přijel, tam seděla Kristýna H., řekla mu, že má problém s přítelem, že ji mlátí, že to dávala i na policii, kde jí ale neměli jak pomoci, tak jestli by jí pomohl pomoci ho vystěhovat z bytu. Tehdy spolupracoval s obžalovaným N., ten byl vyhazovač, řekl jim proto, že tam zajedou a domluvíme co a jak. H. měla byt v Hranicích, ale také měla dluhy, ptala se ho, jestli by o někom nevěděl, kdo by jí půjčil peníze, že by mu zastavila byt. V té době se v tom bytě nacházel jeho známý, který měl byt od ní pronajatý, jistý pan Luboš P. Tak přes Mariana M. domluvil, že by jí půjčil 450 000 Kč za ten byt, aby si poplatila dluhy. S H. se proto domluvili, že tam zajedou, ať sbalí K. věci. Přijeli tam, K. tam seděl nebo ležel, bavili se s ním, ať opustí byt, že H. z něj má strach a odvezli ho do Xxx. H. mu sbalila věci, pak přijela za nimi s nějakým známým na Xxx a dovezla část jeho věcí a chtěla si promluvit s K., co bude a tak dál. K. na ni byl agresivní, tak N. mu dal pouta a připoutal ho v malé místnosti vedle kanceláře, v koupelně. S K. se bavili, on H. nadával, byl asi zfetovaný, podle toho, jak se choval. On se pak s H. domluvil, ať odjede domů, že uvidí, co se dá dělat. H. mu řekla, že pojedou pryč na týden až 14 dní s novým přítelem, řekl jí proto, ať vymění zámky, že uvidí. Mezitím se domlouvalo něco, ať K. vypadne z toho bytu, tak jestli by jí nepodepsal smlouvy o převodu práv na byt. Nachystaly se smlouvy, to řešili přes pana M., který nachystal smlouvy. H. odjela, smlouvy zůstaly tam a i K. tam zůstal. Řekl, ať tam vydrží do druhého dne, že se rozhodne, co budou dělat s K. dál, jestli půjdou na policii, a jak to budou řešit s těmi smlouvami. Odjel domů, vrátil se na druhý den za N., bylo to asi večer. N. řekl, že vše zařídil, že

K. smlouvy podepsal, že ho pustil, že ho odvezl do Ostravy. On mu na to řekl, že to bylo třeba podepsat u notáře, ale N. řekl, že ho odvezl k nějakým známým do Ostravy, ať se nestará, že podepsané smlouvy má a že to jim musí stačit. Tím se to bralo jako vyřešená věc. Jen nechápal, proč to tak N. udělal, N. ale řekl, že se nemá o víc starat, že K. odvezl do Ostravy. Přišlo mu to divné, pak se ozvala H., jestli mají ty smlouvy. N. jí je odvezl, ona řekla, že takto to podepsané nestačí, že to potřebuje porěšit u notáře. Na to jí řekl, že neví, kde K. je, že ho N. odvezl pryč. H. měla strach, že když se vrátí, že jí něco udělá, on s ní trávil nějaký čas. Ona se pak odstěhovala k rodičům do Hranic, byli ale ve spojení. K. nebyl k nalezení, neozval se ani H., tak řekl, že porěší smlouvy. U N. byly kopie občanského průkazu K. a smlouvy, a že se tedy udělá přepis na falešné doklady. Tehdy se Lukáš H. vydával za K. a podepsaly se smlouvy. Tím to bral za uzavřené. Nešlo mu to ale do hlavy, bavili se s N., že to není normální. Pak to začala řešit policie, jemu se to taky nezdálo, ale pak vyšlo najevo, že se začalo v Olomouci vykládat, že měl N. likvidovat lidi v louhu a že zabil i K., že K. není k nalezení. To se k němu dostalo přes nějakou holku, ona byla svědčit i u soudu, dala tam prohlášení, že K. měl být v Německu. Ale mezitím mu ta holka vykládala, že to jí řekl K., ať to řekne, že by z nich za to vytáhla nějaké prachy, že oni potřebují nutně její svědectví. Když navázal řeč s N., tak mu N. řekl, ať to neřeší, že K. odvezl do Ostravy. K dotazu soudu, co si o tom myslí, tak uvádí, že tělo K. neviděl, ale z řeči a z toho, co se dělo na Xxx to vypadá, že obžalovaný N. měl K. zabít. Chtěli třeba dělat diskotéku v objektu Xxx, kde byly sklady. N. chtěl, ať to tam vyklidí a dají objekt do pořádku. Vyklízeli binec, nacházely se tam různé předměty, byl tam sud modré barvy, kdy N. říkal, že tam je bordel, že jsou to sračky z doby, kdy se tam vařil pervitin, že to musí ještě zlikvidovat. Když se místnost vykládala, dovezl se tam kontejner, byly tam kusy dřeva, matrace a různé předměty. On poté zjistil, když měl od N. půjčené auto, tak v autě byl v igelitce povlak z matrace, který byl špinavý od zaschlé krve, šlo o povlak z jedné ze tří matrací z toho vyklízeného skladu. Nevěděl, proč to tam N. má, tak to spálil. Nemůže tvrdit, jestli to bylo od pana K., ale bylo to v době, kdy už K. chyběl. To auto mu dovezl N., když jel na Slovensko, nechal mu Octavii a půjčil si jeho mercedes, protože ta N. oktávka byla ve špatném stavu, aby se mu to po cestě nepokazilo. On si potřeboval odvézt kolo a tak se díval do kufru a tam byly tyto věci. Že to byl povlak z matrace z toho sklepa, to tedy ví, protože přesně takovou matraci tam viděl. Ta matrace byla obalená v zeleném povlaku. Jak to tam likvidovali, byly tam zelené matrace, ten gauč měl tři matrace a jedna byla bez povlaku, ten povlak o rozměru 90x40 pak našel v igelitové tašce v té oktávce. On to tedy vyhodil u Lukáše H. a ten to spálil. On ještě říkal H.: *dávej, co vozíš v kufru*. Nevěděl v tu chvíli, že to může být v souvislosti s touto věcí, to si vydedukoval až postupem času. H. říkal, že by tam mohla být krev a H. říkal, že to spálí a hodil to do kamen, byl u toho, když to páčil v kamnech. Měl z N. divný pocit, strach, že by mohl něco udělat i jemu samému. Jednou mu totiž N. říkal, že není problém mít tam osobu, kterou tam měl půl roku a potom se jí klasicky zbavit. A když se o tom bavili s Č., co dělal na Xxx, ten řekl, že už se tam něco řešilo, že N. už takhle zlikvidoval jednoho člověka. Měl to být nějaký varič, co pro něj vařil pervitin. Jméno neví, ale ví, že se po něm sháněla přítelkyně, žila v Bělotíně, když se tehdy bavili, řekla, že hledala přítele, který měl být u N. a že se záhadně ztratil. To jsou tedy ty jeho dedukce z toho, co lidi vykládali. Pak se stalo, že poté, co K. měl být údajně N. odvezen do Ostravy, že N. volala policie, ať jim ukáže místo, kde ho zavezl a N. se s policií vůbec nebavil, típal jim telefon. Nebo když tam přijel v mezidobí, tak byl N. zavřený v tom skladě, byl tam dým a říkal mu, že tam likviduje ten sud, co tam měl být ohledně těch sraček z varu z pervitínu. A tehdy vyšel nějaký člověk z Xxx a křičel na N.: *co tam zas děláš, to tam likviduješ zase nějakého chlapa*. Z těchto věcí si to všechno dedukoval. Na jméno toho člověka, co to na N. křičel, si nevzpomene, ale měl to být dřívější číšník na Xxx, měl přezdívku D., nebo tak nějak. N. si popálil nohu, volala mu jeho přítelkyně, že N. leží, že má spálenou nohu od louhu, že něco dělal ve skladě, ať ho odveze do nemocnice. N. mu řekl, že likvidoval ten bordel, že likvidoval ten sud a polil se, že to je dobré, že se to zahojí, ale měl to jakési špatné, tak ho tam raději odvezli. Jinak pro toho K. jeli sami dva, respektive H. s nimi jela do Olomouce jeho černým Mercedesem, ale zpět do Přerova už nejela. On ji od R. vezl na Xxx, ale detaily si už nepamatuje. Schůzka s R. a H.

byla u něj na chatě. Asi N. volal, že ho nabere. Bavili se asi, co a jak a on N. žádal, jestli pojede s ním, kdyby K. byl agresivní, aby mu pomohl ho podržet. On sám měl jinak v plánu, že K. odvezou z bytu, sbalí se mu jeho věci, a že se domluví s H., jak to bude, jestli se vystěhuje. S H. se předem bavili, že si za to vezmou potom něco z toho prodeje bytu v Hranicích, na který si ona půjčovala peníze. Že by jim dala 10 tis. nebo 20 tis. Kč, to byla odměna pro ně, když jí pomůžou, ať jde K. pryč. H. jim otevřela a pak asi za 5-10 minut šli s K. ven. K. po ní vyletěl, N. ho zklidňoval, dal mu ruku za záda, ať toho nechá, položil ho na sedačku, žádné násilí vůči K. z jejich strany tam nebylo. K. šel s nimi, vzal si mikinu, ale před autem volal: *pomoc, pomoc, nechte mne*, ale nebylo třeba násilí, že by dostal pěstí, nebo se do něj kopal. Během cesty řídil on, N. byl vzadu s K., K. cestou problémy nedělal, seděl, N. mu držel ruku. Asi byl K. zfetovaný, ten byt byl takové feťácké doupě, on snad měl K. také vařit pervitin, to se dozvěděl od H. Dovězli teda K. do Xxx a v 1. patře, jak je kancelář, tam na záchodě byl K. připoután, bylo to v odpoledních hodinách. H. přijela ten samý den, asi hodinu poté. To se domlouvali co a jak, dovezla K. v taškách nějaké věci jako oblečení, ví, že potom ještě asi za týden nějaké další vyzvedával T. Bylo to proto, že H. se věci chtěla zbavit a K. už tam nebydlel. Z Xxx, aspoň myslí, H. vezl on, nebo jestli ji tam dovezl ten muž a on ji odvezl, nebo odjela s tím člověkem, to už si nepamatuje. Ten K. na Xxx zůstal přes noc. N. ho měl hlídat s tím, že na druhý den vymyslí, co bude dál. Nebyly žádné náznaky, že by se K. měl ztratit, ani nebyl důvod, aby se něco takového dělo. Od H. dostal tu slíbenou odměnu, jak si půjčila ty peníze, ještě byl nedoplatek bytu, on N. dal peníze a N. jí je vezl do restaurace Olomouce, bylo to 150 000 nebo 50 000 Kč. Ty smlouvy domlouvali u Mgr. M. v kanceláři s H. Neví, kdy to bylo, jestli to bylo týden potom, nebo tři dny předtím, než jeli pro K. Ale myslí, že to bylo týden předtím, než jeli pro K. Je to už dlouho, nevybavuje si už, jestli s N. byli napřed s H. za právníkem a potom jeli za K. Jinak on s H. neměl nikdy intimní vztah. Za Lukášem H. ohledně toho převodu byl s N. H. byl kamarád jich obou. Seděli u H., bavili se a přišla řeč, jestli by to nešlo udělat tak, že by se vydával H. za K., H. se jim sám nabídl. Než šli podepsat smlouvy, H. měl na sobě své normální oblečení. Možná tam zůstaly ty tašky, co přivezl T., s věcmi K. To si nepamatuje, jestli mohl mít H. oblečení od K. U notáře teda byl on, obž. N. a Lukáš H. Ten sud v Xxx byl klasický na slivovici, z plastu, viděl tam jeden sud. Neví o tom, že by obžalovaný N. vařil pervitin na Xxx, to se dozvěděl až potom, když tam viděli ty baňky a když tehdy vyklízeli. Michaelu C. zná, je to přítelkyně od K., v roce 2008 se ale ještě neznali, ona chodila s K. a přes K. se dozvěděl, že C. má K. znát a že K. je v tom Německu. Pak vyšlo najevo, že to byl výmysl. S C. neměl nikdy intimní poměr, pokud to ona tvrdí, tak lže. Pokud C. uvádí, že jí nabízel částku 300 000 Kč, když zabije H., tak nic takového jí neřekl. N. jeho osobně nikdy neobvinil, že by zabil K., ani se mu nedoneslo, že by se něco takového o jeho osobě vykládalo. Jinak Lukáše H. viděl naposledy před 3-4 lety, jsou sousedi z jedné vesnice, znají se 15 let. Neví, jestli budou kamarádi, až se H. vrátí z vězení, on už ani v Bělotině nebydlí, bydlí v Hranicích. Tehdy H. užíval drogy, nyní je ve vězení za prodej pervitínu. O těchto věcech ohledně K. se bavil s H., protože chtěl zjistit, jak to s tím K. je, nešlo mu to do hlavy, když byl ten soud. Věděl, že se něco takového stalo, ale nebyl hmatatelný důkaz. Jen z těch řečí, co byly na Xxx, že N. měl zabít už jednoho člověka a potom, co se ztratil K. a chování N., že ho měl odvézt do Ostravy a potom se o tom nechtěl bavit. On sám neměl v plánu nic takového, že by se měl K. zabít. Protože začalo to jeho trestní stíhání, tak on kolem toho začal chodit a bylo mu to divné. Že to mohl udělat N., to taky H. říkal. Neví, že by si půjčoval přístroje na čištění skladu, jen vapku na vystříkání podlahy, tehdy viděl u toho kanálu nějaký flek, který napovídal tomu, že to mohla být krev. Neví již, čím to byla vapka, není si jistý, ani jestli byla H. Není si vědom toho, že by jel za H. přímo s tím, ať mu půjčí vapku, že potřebuje vyčistit místo po vraždě, protože ví od Č., že po něm jde policie, ani že by měl čistit místnost po vraždě, protože žádnou vraždu neviděl. Co se týče toho povlaku od krve, tak jen vytáhl ty igelitky z auta a nechal je u H., mohla to být třeba krev od psa. Neříkal H., že to jsou stopy krve od K. a aby to spálil. Také se nejednalo o deky, šlo o zelený povlak z matrace. Neříkal před H. nic o odklizení mrtvoly atd. Jinak sám H. vařil ve svém bydlíšti v Bělotině pervitin, s tím mu ale nijak nepomáhal, znal se sice s lidmi, co drogy řešili, ale sám

drogy nebral. V r. 2008 hrával v kasinu, prohrál možná deset nebo dvacet tisíc, ale nikdy neprohrál statisíce. Pokud obž. N. uvedl, že mu bral osobní věci a peníze z baru a bytu nad barem, tak to není pravda. Nevyřízené dluhy, pohledávky, závazky mezi sebou s obžalovaným nemá. Lukáš H. tehdy byl také v tom skladě, když se to tam likvidovalo, tak to tam i čistil, odvážel si odtud nějaké staré věci, tak je možné, že si vzal odtud i ty tašky, on už si to zkrátka nepamatuje. Ví, že tam bylo víc lidí u toho vyklízení. Bavili se s H. i o tom, že byl K. přivázaný pouty u radiátoru, protože měl to trestní stíhání. Tehdy to bral tak, že jsou stíhání pro normální záležitost, ví, že se to stalo, ale potom je policie začala řešit, že K. je pořád nezvěstný, tak měl strach. Neví o tom, že by vezl H. věci, jako oblečení pana K., aby se šel přepsat byt. Je možné, že ty věci tam přivezl T., ale neví to jistě. Nebo jestli to zůstalo na Xxx po K. a H. si to vzal při likvidování toho skladu, to si není jistý. Co se týče P., on bydlel v bytě H., byl jim tehdy svědčit, že K. tam jezdil pro nájem, on ho uváděl jako svědka, aby to dosvědčil u soudu, což se stalo. Pokud nyní P. uvádí, že nezná ani K., ani H., tak to neví, proč to říká, protože bydlel v hranickém bytě H. ještě s kamarádem. Je pravdou, že zná jednoho člověka, který dříve pracoval u policie, jmenuje se P. S panem M. měli pracovní záležitosti, co se týče reklamy, bratr M. Alois byl dříve také normální policista. Nespolupracoval nikdy s policií, ale je možné, že se bavil s P., když vznikl ten problém a P. říkal, že policie to má řešit, že K. se nevrátil a že N. na něj říkal, že ho on měl odvézt do Ostravy, že ho zabil. To mu P. říkal, když mu vezl dřevo, on mu na to řekl, že to je blbost. Pan Č. je jeho známý, jsou kamarádi, vozí ho autem. Pokud mu měl Č. údajně říct, že na žádost N. Č. vyhodil do popelnice nějakou tašku s lidskými ostatky, tak to bylo trochu jinak. Tehdy jeli do Hradce Králové a N. s sebou bral igelitový pytel, že tam má bordel, že to potřebuje vyhodit. Jeli a Č. mu potom říkal, že to vyhazoval, že tam cítil nějaké ostatky, kosti. Vyhodil to někde do odpadků, ale neví, jestli ten pytel fakticky vyhazoval N., nebo Č. Hodně to s Č. řešili. To, že N. měl zlikvidovat ještě někoho jiného, to mu říkal Č., že slyšel, že obžalovaný měl někoho zamordovat. Obžalovaný sám mu však nikdy neřekl, že K. zabil. Nechtěl se o tom bavit, říkal, ať to neřeší, když se ptal N., kde je K., řekl, ať se nestará, bere to jako vyřešenou věc, že on se o vše postaral. Agresivněji na to N. reagoval až později, když se ho na to ptal, bylo mu to nepříjemné, když to zmiňoval. U notářky měl občanský průkaz, ten zůstal v kanceláři se smlouvami u N. nahoře, ale šlo o kopii dokladu, K. tam už tehdy nebyl. Neviděl na vlastní oči obžalovaného, že K. odváží do Ostravy. Naposledy tedy viděl K. na těch toaletách. Likvidoval se tehdy ten sklad, protože N. měl mít nástup trestu a chtěl to tam celé zlikvidovat, byli domluvení, že tam udělají diskotéku. Během toho, co byl K. v Xxx, nedošlo k jeho napadání, nebylo tam zranění, když ho naposledy viděl, byl K. v pohodě. Dával mu tam jídlo, seděl s nimi, viděl na něm, že bude spolupracovat, proto neměl podezření, když N. řekl, že ho odvezl do Ostravy a má podepsané ty smlouvy. Jen N. říkal, jak ho mohl pustit, že teď může H. ublížit, tak ji hlídal. Ale to, co vycházelo následně najevo, mu už pak v pořádku nepřišlo. Je pravda, že K. vyřvával, že až ho pustí, že je nahlásí na policii, že si to odserou. Ale tam o nic nešlo, to, že byl připoután u radiátoru, bylo proto, aby neublížil H., takže tím žádný násilný čin neudělal. Neví, jestli T. byl u vyklízení skladu v Xxx, není si jistý, jestli tam nepřišel s tou vapkou. On H. znal z dřívějšíka, přišel s ní do kontaktu, možná u ní vyzvedával zbytek věcí. Tu potřísněnou nohu měl mít N. až po tom, co likvidoval ten sud. Osoba přezdívkou P. byl ten, co vyřvával to na tom Xxx. On ho nezná, jen ví, že se mu tak říkalo a že něco takového tam vyřvával. Co se týče pytle s kostmi, nemůže za to, že to Č. popírá, on říká, jak to bylo. Pokud T. popírá, že by byl u vyklízení, tak on to neovlivní, opět to říká, jak to bylo. Co se týče občanského průkazu K., není si jistý, jestli to byla kopie, nebo originál. Když šli řešit podpis na notářství, tak myslí, že to byla kopie zadělaná do umělého celofánu, takový doklad stačil, takže šlo o falešnou občanku. Je možné, že mu H. volala, co je s K., řekl jí, že neví, bylo to pouze telefonicky, pak říkal N., že se i osobně ptala na Xxx. Nijak H. nevyhrožoval, ať se neptá, nebo se jí stane to, co K. H. se nijak nebránila převodu bytu. Viděl zbraně na Xxx, obžalovaný tam měl kulovnici, malorážku, staré archivní zbraně, pistoli. Pokud obžalovaný uvádí, že pod vlivem drog rozebrali střechu domu, že i manželka se bála, to je blbost, když rozebíral střechu, tak to k němu ještě obžalovaný nejedil, navíc šlo o rekonstrukci firmou.

13. Svědek **Radim Č.** vypověděl u hlavního líčení, že obžalovaného N. poznal nejdříve jako ochranku na diskotékách, ale blíže se seznámili až kolem jeho 20-ti let. Poslední dobou se navzájem vídali sporadicky. On sám pak v minulosti rovněž pracoval v Xxx a od doby, co to převzal N. jako provozní, tak tam dělal několik let. Měl v baru na starosti skoro vše kolem provozu a obžalovaný byl tedy jeho přímý zaměstnavatel. Aktuálně ke své osobě uvádí, že pracuje poslední tři roky jako technický pracovník v lese, má přítelkyni, děti ale ne. Byl v minulosti odsouzen za pokus o pojistný podvod a jako mladistvý měl odsouzení za krádeže. Nebyl nikdy stíhán pro žádnou násilnou trestnou činnost. Roberta M. zná, je to kamarád, zná jej kratší dobu než obžalovaného N., asi 11 – 12 let. Obžalovaný N. a M. byli přátelé, provozovali nějaké aktivity. M. poznal, když se ukázal jako host na Xxx. Jaký byl vztah M. a N., to si není úplně jistý, o nějakém konfliktu mezi nimi ale neví, myslí, že spolu vycházeli celkem normálně. Co se týče jeho vztahu k obžalovanému N., tak určité osobní věci o obžalovaném věděl, ale jinak se mu obžalovaný blíže nesvěřoval. Neví o tom, že by M. kradl obžalovanému peníze. Obžalovaný si od určité doby zrenovoval byt v prvním patře nad Xxx a postupně tam i bydlel. Jestli tam měl nějaké přítelkyně, to nesledoval, o té, se kterou tam bydlel déle, ale věděl, jednalo se o slečnu P., která poté převzala provozování té herny. Ví dále, že obžalovaný měl něco s řidičským průkazem, byl myslí půl roku ve výkonu trestu odnětí svobody. To tam v té době už pracoval. Když šel N. do vězení, tak bar vedla P. a on se jí snažil vypomáhat. Jméno Alexandr K. slyšel jen z důvodu, že se šetří tato věc, neznal ho. Jméno Kristýna H. mu nic neříká. Nezaregistroval, že by obžalovaný v Xxx držel nějakou osobu, nedovede si to ani představit. On měl náhled na kamery v kanceláři, kde v nočních hodinách ho zajímalo, co se děje na dvoře, byla tam vozidla zákazníků, a taky by ho mohl někdo chtít přepadnout, hlídal si tedy záda. Co se týče návykových látek, tak v projednávané době je neužíval a co se týče obžalovaného, ten možná příležitostně na nějaké diskotéce užíval, ale není si vědom toho, že by vyráběl nebo prodával drogy. Nelikvidoval žádné věci, které by vypadaly jako ostatky člověka. Policie se jej ptala, zda měl vyhazovat nějaký pytel, který mu měl dát N. s tím, že posléze měl zjistit, že jsou tam lidské ostatky. Jemu to připadalo hrozné, neví ani, jestli by poznal lidské ostatky, v jakém stavu by byly. Jediné, co mohl odpovédět policii, že tam byl (v Xxx) problém s velikostí kontejneru a bar měl velké množství odpadu. Číšníci tak měli za úkol po směně vzít do auta co nejvíc odpadu a vyhodit to do kontejnerů třeba na sídlišti. On sám také hodně těch pytlů odvážel každý den po směně. Nevybavuje si, že by mu měl dát někdo pytel a říct, vyhoď to, kdyby tam měly být kosti, to by neudělal, kdyby věděl, že jsou tam lidské kosti. Jinak on sám neměl přístup do všech míst v objektu Xxx. Nahoře byly mříže a deska, aby tam nechodili psi obžalovaného N., a protože to bylo přístupové schodiště do 1. patra, tak aby tam nechodili nepovolaní lidé nebo bezdomovci. Sklepní prostory to mělo snad zasypané. Malé skladovací prostory byly pod barovou částí a velké skladovací prostory v části dvoru, kdy tam byla pozemní a nadzemní část s rampou. Když tam pracoval, bylo tam několik zamčených bývalých skladů, v jednom byl, ptali se ho i policisté, jestli tam viděl nějakou varnu a sudy, ale on si nic takového nevybavuje. Není si vědom toho, že by kdy pomáhal při vystěhování věcí ze skladů. V tom skladu byl jen jednou, byly tam věci pro provoz baru. Jestli se tam dělalo nějaké vyklízení, tak to mu připomněl M. při jejich rozhovorech, když jezdili pracovat do lesů, snažil se, aby si vzpomněl a on si vzpomněl, že něco uklízeli, byly to ale věci spíše z bytu N., měl tam nějaké cennosti, a když šel do vězení, tak to převáželi do Čelechovic. Byly to například kamerové systémy a takové věci, to v ten den měl směnu na baru. To registruje, že mu vyklízeli ten byt během dne, ale on musel být na baru a občas, když potřebovali poradit, vyběhl na dvorek a zase se musel vrátit. Není si vědom toho, že by vyklízeli nějaký sklad, neviděl to. Co se týče běžného úklidu baru, tak na začátku se uklízelo svépomocí, uklízeli barmani, ale jak se otevřelo kasino a zvětšil se prostor pro úklid, byla na úklid domluvená nějaká starší paní, ta ráno vysávala, uklízela, včetně WC atd. Obžalovaný, když paní třeba nepřišla, tak uklízel také, stejně jako i oni ostatní. Obžalovaný mu jednou říkal, že se popálil nějakým tím čističem na odpady, nějakou kyselinou, ukazoval mu na noze nějaký flek. Jak zpočátku uvedl, aktuálně dělá

kolem těžby lesů, zařizoval nákupy lesů, vyřizování povolení na úřadech, a když se firma, kde pracoval, skrz kůrovce dostala do potíží, potřeboval těžaře, protože to neuměl, tak oslovil M., který to uměl, a začali spolu v lesích fungovat. V současné době tedy spolupracuje s M., protože je poji pracovní záležitosti, navíc M. nemá řidičský průkaz, proto jej vozí. Pan S. neví, jestli v baru vyloženě pracoval, neví ani, v jaké pozici tam byl, oficiálně tam asi zaměstnaný nebyl. Bylo to někdy v době, kdy obžalovaný nastupoval do vězení za ten řidičák. Do kdy tam S. pracoval, neví, on tam byl i pravidelný host, nepřestal se tam vyskytovat. Není si vědom, že by v tom bytě v Xxx S. bydlel. Byl v minulosti trestně stíhán pro skutek v podobě výběru z vkladní knížky, nakonec se to vysvětlilo, byl v té věci zproštěn.

14. Svědek **Michal T.** vypověděl u hlavního líčení, že s obžalovaným N. se párkrát viděli, neznají se moc dobře. S Robertem M. se zná od základní školy, je to jeho kamarád, ale nyní ho pár let neviděl. Sám ke své osobě uvádí, že aktuálně pracuje jako živnostník pro firmu, dělá podlahy. V minulosti byl stíhán pro nějaké blbosti z mládí, dostal podmínku, bylo to většinou za rušení v noci, za šarvátky v hospodě atd. V klubu Xxx byl jen jednou, je to už dlouho, tak 10 – 12 let nazpět. Byl tam s panem M. na návštěvě za N. Lukáše H. zná přes pana M., párkrát se taky viděli, kamarádi ale nikdy nebyli. Jméno Alexandr K. nezná. Kristýnu H. zná z předešlých let, když bydlela v Hranicích a dělala číšnici v hospodě, chodila s jeho kamarádem. Když se přestěhovala, viděl ji jednou v Olomouci a to je vše. Kde pracuje a s kým žije, to neví. Co se toho K. týče, jméno zná od policie, jestli je to H. přítel, tak slyšel věci, že ji měl týrat, nikdy ho ale neviděl ani neví, jak vypadá. Jeho jméno M. před ním nikdy nezmiňoval. O převodu bytu H. neví nic. Mariana M. zná, párkrát se viděli, ale kamarád to opět není. Bavili se jako u piva, neví, že by mluvil o bytu H. O úklidu v Xxx nic neví. U Lukáše H. byl jen popít, žádné oblečení mu nikdy nevezl, ani žádné jiné věci. Vždy si jen u něj sedli s M. a kecali. V bytě u H. nikdy nebyl, ani žádné věci z jejího bytu neodvážel. S M. v kontaktu není, neviděl ho tak 4-5 let, nemá na něj kontakt, nenavštěvují se.
15. Svědek **Luděk N.**, bratr obžalovaného, vypověděl u hlavního líčení, že je vyučený instalatér. Jeho bratr, tedy obžalovaný, provozoval bar Xxx. S bratrem řešil většinou, že neodtékaly odpady od pisoárů a umyvadel, je to starý dům, byly s tím problémy. On tam z toho důvodu někdy byl, někdy bratrovi volal, co má dělat. Poradil mu, aby to preventivně vyléval louhem, nebo aby si koupil Krtka a preventivně prolil odpady umyvadel a pisoárů. Stalo se, že mu volal, že prý mu neporadil dobře, protože mu to neteklo, koupil si totiž nějaký prostředek, nalil to do sifonu a zalil studenou vodou, to mu tam ztuhlo. On mu znovu radil, ať to zalije vřelou vodou. Potom mu po čase říkal, že když to zalil vřelou vodou, že mu to vyprsklo. Pisoár je nízko a zalil to konvicí, tak určitě mu to vyprsklo.
16. Svědek **Marian M.** vypověděl u hlavního líčení, že obžalovaného zná asi 15 let, možná déle. On dělal obdobnou činnost jako obžalovaný, kdy pracoval pro firmu Xxx a měl na starosti hernu a kasino v Hranicích, obžalovaný pak hernu. Zná se i s Robertem M., dělal u něj jednu dobu ostrahu objektu v Hranicích. Od Kristýny H. kupoval družstevní byt. Bylo to tak, že M. přišel s H., že ona potřebuje prodat byt, protože chce odejít z Hranic. Byl se tam podívat, pak šli na družstvo a převedli družstevní podíl, zaplatil a následně byt prodal. Byt byl vystěhovaný, když tam byl na prohlídce, byl prázdný, žádné osoby se tam nezdržovaly. Neví, kolikrát se setkal s H. ohledně té transakce, nebylo to určitě jen jednou. Peníze jí předával na družstvu v hotovosti, dával peníze přímo jí. Není si vědom toho, že by si peníze bral M. Už si nevzpomene, kdy to bylo. Není si vědom toho, že by byl žádán, aby půjčil H. peníze. Nevybavuje si, že by ho žádal M. o půjčku. Na převod toho bytu ale spěchali, H. říkala, že se chce rozejít s přítelem a odejít. Toho jejího přítele ale nikdy neviděl, jen z doslechu. S M. již není v kontaktu, naposledy se viděli před 2 – 3 lety. Jemu připadalo, že jsou si M. s H. blízcí, ale neví jistě. Smlouvy o převodu práv

podepisovali na bytovém družstvu, to je kousek od Xxx. Není si vědom toho, že byl podpis H. ověřován jindy, než jeho podpis. Částka za převod bytu byla asi půl milionu a on jej následně s odstupem prodal a vydělal na tom asi 150 000 Kč. Doklad o převzetí peněz od H. asi chtěl, měl to v daňovém přiznání. Určitě mu podepsala doklad o převzetí finanční částky. Formulář smlouvy o převodu bytu dostali na SBD, jen přišli a podepsali jej na místě. Jelikož se jednalo o družstevní podíl, tak to chystalo SBD. Proč byl podpis H. legalizován na jiném místě a s jiným datem, to neví. Byl u toho i M., ale je to dlouho, neví.

17. Svědkyně **Ivana P.**, jejíž výpověď u hlavního líčení byla čtena postupem dle § 211 odstavec 1 trestního řádu (čl. 692-694), popsala své soužití s obžalovaným N. s tím, že v roce 2008 s ním bydlela v bytě nad hernou Xxx. Obžalovaný jí v té době pomáhal, kdy ona vykonávala funkci provozní baru. V té době se stýkal obžalovaný s Robertem M., třeba strávili spolu celý víkend, jezdili do Ostravy na diskotéky a různé párty. V té době rovněž jako brigádník vypomáhal v malém baru Radim Č. a ten ji také asi v roce 2009 vozil za Michalem N. do Věznice v Karviné na návštěvy, když byl asi půl roku ve výkonu trestu, protože jezdil bez řidičského oprávnění, ale rokem si již není jistá. Pokud jde o Alexandra K., toho nezná, v životě jej nepotkala. V bytě Michala N. v roce 2008 neviděla, že by se nacházela nějaká osoba, která byla omezena na osobní svobodě. V tomto období byly ve skladech budovy i na dvoře sudy, v obou se nacházela nafta a jednalo se o ocelové sudy. Jeden ze sudů byl vybaven přečerpávacím zařízením. Pokud jde o drogy, N. měl rád pivo a sem tam si zakouřil marihuanu.
18. Svědek **Lubomír P.**, jehož výpověď u hlavního líčení byla čtena postupem dle § 211 odstavec 1 trestního řádu (čl. 710-714), vypověděl, že měl v roce 2008 pronajatý byt od Kristýny H. v xxx. Měl ho pronajatý společně s nějakým Honzou, za nájem platili 4 000 Kč a Honza ty peníze posílal složenkou do Olomouce nějaké holce, její jméno nezná. Vzpomíná si, že mu Honza telefonicky volal, že se do toho bytu dostavil kluk té holky, od které měli byt pronajatý, a chtěl, aby mu osobně Honza vyplatili ten nájem. Honza mu tvrdil, že peníze už poslal složenkou. U soudu vypovídal, kdy popsal tento incident ohledně nájmu. M. ho k té výpovědi nijak nepřemlouval, pouze ho požádal, aby tyto skutečnosti uvedl u soudu. Kdy to přesně bylo, že ten přítel přišel vybírat nájem, už přesně neví, mohlo to být někdy v létě, koncem léta, ale který rok, to už si nepamatuje. Z toho bytu se s Honzou odstěhovali asi půl roku po tom incidentu s nájmem. Jméno Alexandr K. mu nic neříká, Lukáš H. je jeho kamarád. Co se týká vztahu Lukáše H. a Roberta M., ten byl takový neutrální, spíš spolu řešili různé kšefty.
19. Svědek **Ondřej K.**, jehož výpověď u hlavního líčení byla čtena postupem dle § 211 odstavec 1 trestního řádu (čl. 733-734), popřel, že by znal Alexandra K. O podezření z jeho vraždy mu nic známo není, a pokud mu byla předestřena výpověď Roberta M., týkající se okolností sepsu prohlášení Michaely C., že K. se nachází v Německu, tak k tomu svědek uvedl, že nic takového neproběhlo. C. má podle něj lékařem diagnostikovanou schizofrenii. Michaelu C. zná dlouho, tři měsíce spolu byli jako druh a družka. Svědek popřel, že by mu měla Michaela C. sdělit, že viděla na čerpací stanici v nějakém vozidle K. Dále Ondřej K. uvedl, že Michal N. k němu nejezdil a Robert M. u něj byl možná jednou.
20. Svědkyně **Michaela C.** vypověděla u hlavního líčení dne 16. 6. 2020, že aktuálně nikde nepracuje, má muže, který si ji vydržuje. Byla v minulosti souzená, dostala asi 2x podmínku, návykové látky neužívá, v minulosti užívala pervitin. Obžalovaného N. viděla snad jen dvakrát za celý život. Roberta M. zná rovněž, a to od roku 2012. Alexandra K. znala, seznámili se dávno, neví kdy, ale je to víc jak 10 let. K. prodával drogy, a to i její osobě, byl jejím dealerem. To byl prvotní impuls, proč se s K. seznámili. K. byl dle ní nemocný, znásilňoval ženy, nasáčkoval si do domu ženy a pak je tam zneužíval, ví to přímo od těch holek, mlátil je a zneužíval, přestala se s ním z tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

důvodu stýkat, protože z něj měla strach. Pamatuje si H., dále za K. chodila i nějaká Š., ta už je dnes vdaná. K předávkám drog K. docházelo pokaždé někde jinde, původně měl K. v Bukovanech dům, ale stěhoval se z ubytovny na ubytovnu. Říkal jí o sobě jen to, že byl v Praze, ale to už je 20 let, neví, jestli říkal i něco o pobytu v zahraničí, o svých příbuzných K. s její osobou nemluvil. V Olomouci si nepamatuje, kde K. bydlel, naposledy byl v Prostějově na ubytovně. S H. K. žil někdy v roce 2008. H. se následně dala dohromady s tím L. a ví, že pracovala v hotelu xxx. Nebyla u nich, kde bydleli H. s K. H. si možná někdy stěžovala na K., ale ne přímo jí. S Ondřejem K. žila v roce 2012, nejdříve mu měla uklízet na dům, tak se spolu seznámili. K. užíval také drogy, společně je užívali rovněž a K. drogy i vyráběl, byl za to souzený. K. znal obžalovaného N., znal i Roberta M., podle ní však byl K. kamarád s M. Co se týče roku 2012, tak K. ji seznámil s M. Jednou v noci, když byli s K. zdrogovaní, stáli na benzině, tak měla dojem, že vidí K. On to samozřejmě nebyl K., ten pán měl stříbrnou Octavii a německou SPZ. K. jí řekl, zda K. znala a zda by to mohla zopakovat kamarádovi, tam se seznámila s Robertem a začalo se to řešit. Začalo se to řešit z důvodu, že toho K. údajně měli zastřelit a rozpustit v louhu, a to konkrétně N. a M., to jí řekl K. Chtěl, aby to řešila s M., protože K. a M. byli kamarádi. S K. šli za M., to samé mu zopakovala před jeho právníkem, jméno toho právníka neví, měl světlé kalhoty a košili, prostory, kde ho navštívila má vyfocené v hlavě, ale neví, jak se právník jmenoval. Vypadalo to jako kancelář v nějakém domě. Toho právníka by už nepoznala, ví o něm jen, že byl vysoký a hubený. U právníka řekla, že K. viděla v tom autě na benzině někde v Zábřehu. Ten právník to sepsal hned, jak to říkala a ona z kanceláře odešla. Kromě toho, že K. viděla, také právníkovi řekla, že to byl hajzl a znásilňoval ženy. Neříkala už ale, že by toho K. viděla ještě někde jindy a jinde. Právník jí dal podepsat to její prohlášení a řekl, že to použije u soudu. Ona si pořád myslela, že je to nějaký blaf, protože fet'áci toho moc namluví, nevěřila, že se to doopravdy stalo, myslela si, že si vymýšlejí, že toho člověka zabíjí. Navíc byla v té době zfetovaná. Ví, jak soud M. dopadl, dostal 18 měsíců za omezování osobní svobody. Svědkyni C. pak byla předložena ze spisu Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 2 T 108/2010 listina na č.l. 726 ke které uvedla, že se jedná o to její podepsané prohlášení sepsané u právníka. Když byla soudem konfrontována s obsahem prohlášení, kde mimo jiné dále uvádí, že K. dále v měsíci srpen či září 2008 ubytovala u své babičky, že se jí K. svěřoval z obav z albánské mafie, že mluvil o tom, že musí zmizet, k tomu svědkyně C. uvedla, že byla mladá, nečetla to před svým podpisem, nevybavuje si, že by něco takového u právníka říkala. Dále uvedla, že i obžalovaný N. bral drogy. Neví nic o tom, že by si N. od K. bral nějaké věci na výrobu drog. M. se chvástal všude, že měl N. zabít toho K., že to měli udělat oba dva. Je pravda, že jí M. žádal o likvidaci H. Jeli v tu chvíli v autě, neví, za jakých okolností to bylo. Byl tam M. a ještě někdo, nezná tu osobu. M. po ní chtěl, aby zabila Kristýnu H., protože si najala nájemnou vraždu toho K. a pak se zbláznila a šla a udávala to. M. jí za to slíbil 300 000 Kč, neví, proč zrovna takovou částku. Podle ní to ale řekl tak ležérně, že to nemělo nějakou váhu. H. udělal K. něco s okem. Ona sama pak nemá zdravotní problémy, nikde se neléčila. Pokud pan K. uvádí, že má schizofrenii, tak ona má posudky staré dva roky, kdy byla v léčbě, je tam uvedeno, že má problémy s impulzivitou, ale schizofrenii nemá, neléčila se pro ni nikdy. Aktuálně ani z N. a ani z M. osobně strach nemá, má jen strach o své děti. M. je podle ní ukecaný a on s tím nemá nic společného, že se na tom nepodílel. Možná u toho byl, ale nevěří, že se podílel. Říkal sice, že v tom jeli oba, ale možná machroval. Přijde jí to takové, že kdyby to udělal, tak se tím tak všude nechvástá. Je pravdou, že jí K. řekl, že si N. od něj odváží louh, ale ona to nikdy sama neviděla. Řeč na dceru M. přišla, bylo to v souvislosti, kdy se M. ptal N., jestli by zabil jeho dceru, kdyby šlo o peníze a N. řekl, že kšeft je kšeft. Když odešla od K., tak měla chvíli vztah s Robertem M. N. viděla u K. a neví, proč K. říká, že obžalovaného N. nezná. Pokud dále K. říká, že ani Alexandra K. nezná, tak fyzicky ho nemůže znát, pokud ale říká, že ho nezná vůbec, nemá pro to vysvětlení, to je otázka na K. K., když vyráběl drogy, tak louh měl asi z toho, ale neví, kde si ho obstarával. M. jí neříkal, že by měl obžalovaný N. zlikvidovat ještě jiné lidi.

21. Svědek **Martin M.**, jehož výpověď u hlavního líčení byla čtena postupem dle § 211 odstavec 1 trestního řádu (čl. 735-739), uvedl, že má přezdívku „P.“. Zná Michala N. z pozice hosta baru Xxx. Roberta M. osobně nezná. Na dvoře Xxx nikdy po Michalu N. nevolal něco v tom smyslu, že likviduje nějakého chlapa ve skladu. Radima Č. zná od vidění, naposledy ho viděl před deseti lety na Xxx, není mu nic známo o tom, že by Č. na Xxx pracoval. Ve skladu, který se nachází na dvoře Xxx, byl. Je to dlouhá doba, požádal N., zda by mu ten sklad neukázal, tento ho zajímal čistě z historického hlediska. Když v tom skladu byl s N., tak tam byl bordel, listí a staré kusy nábytku. Není si vědom toho, že by v tom skladu viděl nějaké sudy. Žádné sudy v Xxx nikdy neviděl.
22. Svědek **Martin Ď.** vypověděl u hlavního líčení dne 16. 6. 2020, že byl přítomen domovní prohlídce v baru Xxx, měl tehdy dvanáctihodinovou směnu od osmi od rána do osmi večera. Proběhlo to tak, že kolem půl dvanácté dopoledne přišli policisté, že se provozovna zavírá, hosté musí pryč a následně se začalo něco vyšetřovat. Postupně ten elán policistů upadal, kolem sedmé večer zjistili, že je nahoře nějaká místnost, volali se hasiči, aby rozbili okno a dostali se do místnosti, zase nic nenašli, pořád na někoho čekali, nebo se dobývali do nějakého sejfu, který ale patří technikům, kteří obsluhují kamery. Podle jeho názoru nenašli policisté to, co chtěli, bylo na nich vidět zklamání, že nic nenašli. Jinak on pracuje na Xxx od roku 2002. Nastoupil tam, to ještě nebylo kasino, nejdřív byl malý bar, pak někdy v roce 2004, nebo 2005 Xxx koupil celou budovu a udělali z nějakých bývalých prodejních prostor kasino, to začalo fungovat v roce 2005, nebo 2006, to je velký Xxx. Od té doby pracuje na tom velkém Xxx. V tu dobu byl provozní obžalovaný a pak to dával své přítelkyni. Kamery jsou tam nainstalovány od roku 2005, včetně přilehlých prostor a běží 24 hodin denně. Jde o kamery na ulici, na parkovišti, na vnitřním parkovišti. Veškeré prostory patřící Xxx jsou tedy na kamerách. On jako obsluha, má kamery za barem, a když si sedne host dobře, vidí na kamery také. Po dobu domovní prohlídky tedy byl za barem a úzkou chodbou je to spojené se dvorem, kde byli rovněž zasahující policisté, občas během toho šel ven. Obžalovaný tam byl také přítomný. Přístup k těm kamerám mají pouze technici, mají to zamčené, dole je server a harddisky v takové skříni a od toho mají klíče ti technici. Obžalovaný nemá možnost kamery vypnout. On sám pak měl přístup do jiných prostor než jen do baru, například i do toho domu. Když na obžalovaného zaklepal, tak měl přístup i do bytu, který užíval. I někdo jiný, když přijde a zat'uká, tak tam má také přístup, ale musí ho pustit přes vrata. Nedostane se tam nikdo jen tak, musí přes provozovnu, musí mít nahlášenou občanku. Zná Radima Č., pracoval tam někdy asi 7 – 8 let nazpět, šlo o N. kamaráda. Když se to otevíralo ten bar, tak to měl obžalovaný původně se S. S. tam ale nebydlel, byl provozní a byl obžalovanému k ruce. Dělal tam tak tři, čtyři roky, přesně neví. Proč odešel, to neví, pak už to měla Ivanka P. a řekla, že si to bude dělat sama. V době, kdy to přešlo na P., tak odešel i S. Roberta M. zná, jezdil tam, když se otevíral ten nový bar. Myslí, že s obžalovaným byli kamarádi. V současné době asi nejsou kamarádi, slyšel, že jak přišli po 3 měsících na ten zásah znovu, tak četl ten papír, kde M. N. obvinil z nějakého trestného činu. On se tam M. dříve motal dva, tři roky, hrál automaty, pak se mu ztratil z očí. Kluci měli v budově tělocvičnu, to bylo dva roky nazpět, chodili tam zvenku, museli zazvonit na vrata, pouštěla je obsluha. Jsou tam vrata a hned za vraty dveře nahoru, dotyčný zazvonil, viděl, že kluci jdou s bágem, tak je pustil a oni šli nahoru. Dál je nikdo nekontroloval, nemusí se kontrolovat, když jdou jen na dvůr.
23. Svědkyně **Michaela K.** vypověděla u hlavního líčení dne 16. 6. 2020, že přišla toho 28. na noční směnu od 8 večera do 8 rána, domovní prohlídka byla nahlášená až do ranních hodin, bylo to nahlášeno i na celním úřadu, že policie bude mít prostor k prohledání domu až do 8 hodin ráno. Prohlídku většinou zažil kolega Ď., za její přítomnosti byly prohledávány prostory baru, kancelář za barem a různé dokumenty a papíry. Neřekla by, že policie našla to, co hledala, ale to je pouze její domněnka. Usuzuje na to z toho důvodu, že policisté byli roztrpčení, že prohlídka nedopadla

podle jejich představ. I když nic konkrétního nezaslechla, většinu času strávili na dvoře, venku, prohledávali venkovní prostory, pak přišli dovnitř, že chtějí prohledat prostor za barem, a z jejich poznámek, že tady nic důležitého není, sem by se to nevezlo, ji přišlo, že to není tak, jak by si představovali. Na Xxx pracuje od září 2018. Kamery v Xxx jedou 24 hodin denně, celý rok, ukládá se to po dobu 5 let nazpět, kamery na provozovně nemůžou nijak obsluhovat ani vypnout, může to vypnout jen servisák, který sídlí ve Valašském Meziříčí. Pokud se kamera porouchá, hlásí to na servisu, ten přijede a závadu opraví. Je možné, že kamera nejede, stává se to většinou při bouřkách.

24. Svědek **Jan O.** vypověděl u hlavního líčení dne 16. 6. 2020, že obžalovaného zná od nich z xxx. On sám pak pracuje jako OSVČ v předmětu podnikání údržba zeleně, palivové dřevo. Provozovnu nemá, má jen sklad v Přestavlkách, kde má i umístěné stroje. Obžalovaný N. pro něj pracoval na dohodu asi po dobu dvou měsíců s přestávkami. Chtěl by do budoucna nakoupit stroje pro provozovnu, bavil se o tom i s obžalovaným, například se s ním bavil nové štípačce. Je sice pravdou, že při návštěvě policie takto nemluvil, ale pak si na to vzpomněl, že něco takového bylo. Obžalovaný mu řekl, že by měl mít nějaké peníze, že by to koupil on. Asi by ho na tom nechal dělat, jako že by tam mohl štípat a prodávat to, on sám by si tam jen nechal své stroje, obžalovaný štípačku a mohl tam dělat.

Znalecké posudky a odborné vyjádření

25. V přípravném řízení byl na osobu obžalovaného zpracován znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie** ze dne 9. 3. 2020 (čl. 592-630), posudek byl zpracován znalci MUDr. Bohumilem Navrátilem a PhDr. Adamem Suchým. Ze závěrů posudku, které znalci v nezměněné podobě přednesli i v rámci hlavního líčení dne 2. 6. 2020 vyplývá, že obžalovaný Michal N. netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou. Tou netrpěl ani v době projednávaného trestného činu. Byla u něj ovšem znalci konstatována smíšená porucha osobnosti s převahou disociálních rysů, oblast vyšších citů je u obžalovaného nedostatečně rozvinutá, ale není zcela vymizelá. Jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly v době projednávaného činu zcela zachovány. Z psychiatrického hlediska nebyl případný motivační proces jednání obžalovaného infiltrován žádnými patologickými fenomény. Z psychologického hlediska byl obžalovaný ovlivněn především osobnostními charakteristikami, sníženou schopností dohlížet důsledky svých činů a prožívat vinu, jakož i sníženou schopností respektovat sociální normy, celkově anetickými a disociálními rysy. Aktuální intelektový potenciál obžalovaného se pohybuje v pásmu slabšího průměru, bez defektu či deteriorace. Znalci u obžalovaného neprokázali sklon ke zneužívání návykových látek ani přítomnost závislosti na návykových látkách, i když jak uvedli u hlavního líčení, v tomto směru vycházeli pouze z tvrzení obžalovaného. Obžalovaný má dle znalců sklon k agresivitě, která vyplývá z jeho osobnostní struktury, a to z impulsivity, snížené schopnosti sebeovládání a respektování sociálních norem. Neznamená to však, že obžalovaný bude vše řešit agresivně, nebo je primárně hned agresivní, to nejsou schopni konstatovat, jen popisují výbavu, jak je ta osobnost obžalovaného strukturovaná. Taktéž u něj zjistili sníženou schopnost dohlížet důsledky svých činů a prožívat vinu. Agresivní jednání obžalovaný vnímá jako běžnou součást a strategii řešení konfliktů a jiných mezilidských situací. Vývoj jeho osobnosti je již ukončen a bude se dále měnit jen málo. Z forenzně psychiatrického hlediska tak není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný a znalci tedy nenavrhují uložení jakéhokoli ochranného léčení. Pravděpodobnost resocializace je nízká a resocializační efekty lze očekávat spíše teoreticky a to vzhledem ke konstatované poruše osobnosti a malé přístupnosti ke korektivním vlivům. Z podnětu obou výše uvedených znalců pak byl ze strany policejního orgánu vyžádán v řízení přípravném i znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie** ze dne 24. 1. 2020 (čl. 645-662). K dotazu obhajoby, proč

bylo k tomuto podnětu z jejich strany přistoupeno, znalci uvedli, že je to běžná strategie, když se zvažuje něco násilného, tak jestli to není vedeno nějakým sexuálním deviantním chováním, aby případně vyloučili celé možné spektrum případné motivace. Ze závěrů sexuologického posudku pak vyplývá, že u obžalovaného N. nebyly zjištěny žádné indicie, které by svědčily pro přítomnost sexuální deviace, či jiné poruchy sexuologického spektra.

26. Další znalecký posudek, který tentokrát soud četl za splnění podmínek ust. § 211 odstavec 5 trestního řádu, je znalecký posudek **z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a genetika** ze dne 22. 8. 2019 (čl. 491-502). Předmětem znaleckého zkoumání bylo zjistit, zda na oděvních svrscích vydaných Lukášem H. s tím, že se jedná o svršky Alexandra K., které mu měly být dovezeny buď Robertem M. či Michalem T., a na listinách ve vztahu k převodu bytu, tak zda se na těchto věcech nachází biologický materiál, především krev a v kladném případě vyšetřit profil DNA, případný profil porovnat s profilem DNA Roberta M., Marie K. (pro případ zjištění příbuzenského vztahu v linii matka-syn), obžalovaného Michala N., případný profil porovnat s databází DNA a dále zjistit, zda na listinách k převodu bytu se nachází daktyloskopické stopy a tyto případně porovnat s osobou Roberta M. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že na oděvních svrscích nebyla nalezena krev ani jiný relevantní biologický materiál vhodný ke zkoumání. Z plošných stěrů pak byla izolována DNA a stanoven smíšený profil DNA, jehož majoritní složka odpovídá osobě mužského pohlaví vhodná k dalšímu porovnání a rovněž stanoven smíšený Y holotyp. Stanovené majoritní složky profilů DNA a Y holotypu jsou vzájemně shodné a náleží jedné a téže osobě. Je vyloučena shoda profilu DNA se srovnávacím vzorkem DNA Roberta M. (profily náleží dvěma různým osobám), nebyla ani nalezena shoda s profilem DNA srovnávacího vzorku Michala N. a při srovnání s profilem DNA vzorku Marie K. byly nalezeny takové rozdíly, které tento **biologický příbuzenský vztah jednoznačně vylučují**. Uvedené majoritní profily DNA z oděvních svršků jsou však shodné se srovnávacím profilem vzorku DNA od osoby Lukáš H., tyto profily jsou stejné. Na listinách (smlouvách a listinách ve vztahu k vlastnictví bytu) nebyl nalezen biologický materiál vhodný ke zkoumání. Dále na Návrhu na zahájení řízení ze dne 16. 12. 2009 však byly zajištěny daktyloskopické stopy č. 2, 4, a 6, které jsou vhodné ke zkoumání a byla zjištěna v dostatečném počtu charakteristika znaků nutných k provedení individuální identifikace vzájemná shoda daktyloskopických stop – označené č. 2 a částí otisku dlaně pravé ruky na kartě vyhotovené na jméno Robert M., s částí otisku označené č. 4 s otiskem dlaně pravé ruky na kartě na jméno Robert M. a označené č. 6 s částí otisku prostředníku pravé ruky na kartě vyhotovené na jméno opět Robert M.

27. Další znalecký posudek, který opět soud četl za splnění podmínek ust. § 211 odstavec 5 trestního řádu, je znalecký posudek **z oboru kriminalistika, odvětví balistika a genetika** ze dne 29. 11. 2019 (čl. 510-519). Předmětem znaleckého zkoumání bylo z hlediska balistiky prověřit nalezené zbraně v rámci domovních prohlídek na adrese xxx ve smyslu o jaké zbraně se jedná, zda jsou zbraně způsobilé ke střelbě a zda s nimi nebyl spáchán trestný čin a z hlediska genetiky zkoumat, zda tyto zbraně a věci zajištěné při domovní prohlídce na adrese xxx a čp. xxx (paralyzér, pouta, mačety, nunčaky a vojenský nůž, 2 katany a koberec) na sobě nesou biologický materiál (krev apod.), dále získat případný profil DNA a případný zajištěný profil DNA porovnat s profilem Marie K. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že na střelných zbraních zajištěných při domovních prohlídkách nebyla nalezena krev a ani jiný relevantní biologický materiál, stejně tak na věcech (paralyzér, pouta, sečné zbraně a nože, koberec). Z plošných stěrů ze zbraní a věcí pak byla izolována DNA a stanoveny smíšené profily, jejichž majoritní složky odpovídají osobě mužského pohlaví, vhodné k dalšímu porovnání. Jak však opět dále vyplývá, profily DNA, které by odpovídaly DNA srovnávacího vzorku Marie K., tedy na úrovni matka - biologický syn, nebyly nalezeny, naopak **byly nalezeny takové rozdíly, které tento biologický příbuzenský vztah jednoznačně vylučují**. Co se pak týče předložených čtyř palných zbraní, tyto jsou střelby

schopné, žádná nevykazuje stopy znehodnocení, nepodařilo se prokázat, že by některou ze zbraní byl spáchán některý z trestných činů evidovaných v živé části sbírky.

28. Další znalecký posudek, který opět soud četl za splnění podmínek ust. § 211 odstavec 5 trestního řádu, je znalecký posudek **z oboru kybernetika** ze dne 13. 1. 2020 (čl. 535-576). Předmětem znaleckého zkoumání bylo posouzení mobilních telefonů vydaných obžalovaným, vydaných svědkem M. a dále zajištěných při domovní prohlídce, provést výpisy hovorů, SMS, komunikace přes komunikační programy (Whatsup, Viber apod.), zajistit soubory fotografií, videí, historii webových návštěv a obdobně posouzení učinit u zajištěných počítačů a notebooků a paměťových karet opět zajištěných při domovní prohlídce. Jak pak vyplývá z úředního záznamu na čl. 570 a 577 spisu, zajištěná data a soubory byly podrobeny hodnocení policejního orgánu, ovšem nebyla nalezena data či informace důležité pro účely tohoto trestního řízení.
29. Poslední znalecký posudek v projednávané věci, který opět soud četl za splnění podmínek ust. § 211 odstavec 5 trestního řádu, je znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** ze dne 6. 11. 2019 (čl. 673-680). Předmětem posudku bylo vyhledat zprávy ohledně ošetření a léčby obžalovaného Michala N. v roce 2008 v FN Olomouc. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že dne 7. 7. 2008 byl obžalovaný Michal N. ošetřen pro odúmrť kůže zasahující až do škáry na hřbetní ploše prvního a druhého prstu levé nohy, odúmrť kůže zasahující až do škáry na přední a vnitřní ploše levého hlezna velikosti 11x8 cm a odúmrť kůže prvního, čtvrtého a pátého prstu pravé nohy. V lékařské zprávě ze dne 7. 7. 2008 je uvedeno, že obžalovaný Michal N. se před 48 hodinami popálil hydroxidem sodným při čištění toalety. Tento mechanismus je pak dle znalce plně způsobilý ke vzniku zadokumentovaných poranění. Lze dále předpokládat, že při prvotním ošetření se nejednalo o zcela čerstvé poranění či naopak o poranění s výraznými známkami hojení. K poranění mělo tedy dojít 5. 7. 2008 a k prvotnímu ošetření došlo ve FN Olomouc dne 7. 7. 2008 v 14.00 hodin. Dne 23. 7. 2008 pak byl Michal N. propuštěn do domácího léčení.
30. Z **odborného vyjádření** ze dne 11. 10. 2017 z oboru kriminalistika, odvětví genetiky Kriminalistického ústavu Praha č.j. KUP-819-1/ČJ-2017-2306PL (čl. 7-8 spisu) vyplývá, že porovnáním profilů uložených v IS CODIS databáze DNA byla dodatečně nalezena shoda majoritní složky smíšeného profilu DNA stanoveného z dříve předloženého stěru stopa č. 1 (ohledání Mercedesu) s profilem DNA srovnávacího vzorku osoby označené H. Lukáš, r.č. xxx – tyto profily náležejí jedné a téže osobě.

Listinné důkazy

31. Soud k důkazům provedl **spis Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 2 T 108/2010**. V dané věci byl Záznam o zahájení úkonů trestního řízení vydán dne 14. 4. 2009 s tím, že Robert M. a Michal N. se mohli dopustit trestného činu zbavení osobní svobody dle § 232 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona vztahu k poškozenému Alexandru K., narozenému xxx, který je od té doby nezvěstný, přičemž osoby podezřelých byly v minulosti vyšetřovány orgány PCR pro násilnou trestnou činnost. V tomto trestním řízení pak došlo dne 8. 9. 2009 k zadržení Roberta M. i Michala N. Jako podezřelý Robert M. ve věci nevypovídal, ovšem Michal N. dne 8. 9. 2009 na Protokol o výslechu podezřelého vypovídal. V řízení byla dále provedena domovní prohlídka v bytě Kristýny H. a Alexandra K. v xxx na ulici xxx, kdy byly zajištěny věci, které byly H. označeny jako věci Alexandra K. (jako 3 páry bot, oblek, zimní pracovní bunda, prázdná peněženka, pracovní smlouva, 2ks svetry), některé z věcí byly předloženy ke zkoumání kriminalistickému ústavu v Praze. Dále byla provedena domovní prohlídka v baru Xxx, tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

v nemovitosti čp. xxx v xxx na ulici xxx, konkrétně prohlídka 1 poschodí tohoto domu, kde se nachází 2 bytové jednotky, z nichž jedna je užívána jako kancelář. Tato prohlídka byla provedena dne 9. 9. 2009. Při prohlídce byly provedeny stěry z dlaždic na podlaze koupelny, na obkladačkách na stěně, poklopu nádržky splachovače WC, plastového poklopu mísy, odpadového otvoru vaničky sprchového koutu, levé i pravé přírodní trubky plechového radiátoru naproti vstupním dveřím koupelny, včetně provedené fotodokumentace bytových jednotek a samotné nemovitosti, včetně vstupu do dvora areálu apod. Dále byla provedena prohlídka jiných prostor, konkrétně osobního motorového vozidla Škoda Octavia Combi rz xxx užívaného Michalem N. a proveden stěr ze zavazadlového prostoru a dále prohlídka vozidla Mercedes Benz rz xxx užívaného Robertem M. a byly provedeny stěry ze zadního sedáku na pravé straně a stěr ze středové opěrky. Dále došlo k zpracování odborného vyjádření Kriministického ústavu Praha ze dne 23. 10. 2009 z oboru kriminalistická technika, genetika, kdy z vyjádření, jehož úkolem bylo izolovat DNA a stanovit genetický profil z předložených bukálních stěrů a tento porovnat se zajištěnými stopami, nevyplývají konkrétní závěry s tím, že profily ze stopy z ohledání Mercedesu byly zařazeny do Národní databáze DNA a k datu zpracování vyjádření nedošlo ke zjištění shody tohoto profilu s údaji uloženými v národní databázi s tím, že v případě následného budoucího ztotožnění bude policejní orgán informován. Součástí spisu je dopis od Kristýny H. adresovaný panu M. ze dne 22. 12. 2008 o obsahu, že dne 27. 8. 2008 na něj přepsala bytovou jednotku v xxx 2+K v ulici xxx a že do 2 měsíců od předání na bytovém družstvu zaplatí dohodnutou cenu 700 000 Kč. Dne 27. 9. 2008 ji dovezl osobně p. Michal N. zálohu ve výši 100 000 Kč s tvrzením, že zbytek doplatí M. osobně, ovšem do dnešního dne se tak nestalo. Písemnost není podepsána Kristýnou H., tato ji však do spisu doložila v souvislosti se svým výsledkem na policii. V přípravném řízení proběhl výslech s rekognicí podle fotografií s osobou Annou H., která byla tajemnicí notářky v notářské kanceláři JUDr. Hrnčířové v Olomouci, Riegrova 4. Těto byly předloženy smlouvy o převodu vlastnictví jednotky ze dne 1. 9. 2008 s tím, že tento podpis ověřovala ona, šlo o ověření podpisu Alexandra K., který se k nim dostavil v doprovodu jednoho či dvou mužů, ale počtem si není jistá. Poskytla popis osoby K. a vybavila si a popsala ještě jednoho muže z jeho doprovodu a třetího, který se ale dle ní nijak neprojevoval, jen seděl na židli a nic neříkal. V rámci rekognice pak svědkyně označila pod fotografií č. 3 osobu Alexandra K. (kdy skutečně se jednalo o fotografii Alexandra K.) a muž na fotografii č. 6 ji připomíná toho člověka, který s K. přinesl ty smlouvy, kdy se přitom jednalo o fotografii Roberta M. Nikoho dalšího nepoznala, ačkoli na fotografii č. 7 se nacházela fotografie obžalovaného Michala N. Nutno však dodat, že na předložených 16 fotografiích pouze 2 osoby měly nasazeny brýle (K. a osoba pod č. 9), kdy brýle byly jedním z poznávacích znaků dle svědkyně H. Dne 14. 10. 2019 pak proběhla rekognice dle fotografií, kdy poznávající osobou byla Kristýna H., která se měla vyjádřit k osobám dvou mužů, kteří si měli přijet na pokyn Roberta M. pro věci K. Svědkyně pak označila na fotografii pod č. 8 osobu Michala T. jako osobu spolujezdce, který se pro věci dostavil.

32. Ačkoli tedy byly provedeny výslechy svědků, rekognice za účasti soudce, proběhlo zadržení a výslechy podezřelých, domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor (automobilů), expertizy Kriministického ústavu Praha, další osoby podaly vysvětlení a byly zajištěny i údaje o skutečněném telekomunikačním provozu, nepodařilo se vyvrátit obhajobu a tvrzení podezřelého N., že K. byl následně, po svém omezení na osobní svobodě, kdy jej proti jeho vůli násilím odvezli z místa bydliště do Přerova a zde jej minimálně 1 den zadržovali, propuštěn ze zadržení a jím osobně odvezen do Ostravy a prokázat tedy jejich podíl na tom, že je dodnes jmenovaný Alexandr K. nezvěstný. Proto byl dne 4. 1. 2010 veškerý spisový materiál, který do té doby šetřila PČR, Útvar pro odhalování organizovaného zločinu SKPV, Odbor násilí v Praze pod č.j. UOOZ-32/TČ-2009 postoupen PČR, KŘP Olomouckého kraje, Územní odbor SKPV, 3. Oddělení obecné kriminality Olomouc, č.j. KRPM-722/TČ-2010-140573, kdy usnesením ze dne 2. 3. 2010 bylo zahájeno trestní stíhání Roberta M. a Michala N. pro skutek spočívající v tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

blíže neurčeného dne v měsíci srpen 2008 v době mezi 19:30 až 19:45 hodin přijeli společně s Kristýnou H. na její žádost do bytu v 6. patře na adrese xxx, který v té době H. užívala se svým druhem Alexandrem K., který jmenovanou fyzicky napadal a tato měla obavu z jeho dalších útoků, proto Michal N. v bytě proti jeho vůli donutil K. k opuštění bytu, který z bytu odešel pouze v domácím oblečení bez dokladů totožnosti, dále byl donucen k nastoupení do vozidla a byl odvezen do baru Xxx, kde byl v bytě v 1. patře v koupelně připoután kovovými pouty k trubce ústředního topení a od uvedeného dne je nezvěstný. Tento kompletní vyšetřovací spis byl kromě originálu, který je součástí spisu OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/210, v kopii jednou z příloh nyní podané a projednáváné obžaloby a byl navržen k důkazům jako celek. Tímto jej tedy soud, předložením stranám k nahlédnutí v rámci konaného hlavního líčení, k důkazům provedl.

33. Dne 19. 5. 2010 pak byla ze strany OSZ v Olomouci pod sp. zn. 5 ZT 30/2010 podána obžaloba ze dne 18. 5. 2010 na osobu obžalovaného Michala N. a Roberta M. Po konaných hlavních líčeních pak byli rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 21. 9. 2012, č.j. 2 T 108/2010-767 uznáni oba obžalovaní vinnými trestným činem omezování osobní svobody dle § 231 odstavec 1 trestního zákona a byl jim oběma uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zařazením do příslušné věznice. K odvolání obou obžalovaných pak byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18. 10. 2013 č.j. 55 To 162/2013-856 zrušen pouze výrok o trestu a oběma obžalovaným byl trest zkrácen na 8 měsíců s tím, že se v obou případech jedná o tresty podmíněně odložené. Rozsudek tedy nabyl v této podobě právní moci dne 18. 10. 2013. Z odůvodnění vyplývá, že hlavním usvědčujícím důkazem v řízení byla výpověď svědkyně Kristýny H. V daném řízení svědkyně vypověděla, že: *se svěřila kamarádovi Petru R. s fyzickými útoky a napadáním její osoby ze strany K., i na to, že má obavu, až se vrátí domů do bytu, že ji K. zase zbije. Do Hranic odešla v období prázdnin. Najednou se u R. na zahrádě, kde to řešili, objevil M., kterého znala z doby, kdy žila v Hranicích. Začal se jí vyptávat na její život a mezitím dostala telefonát od K., že se má vrátit domů. M. jí nabídl, že když se bojí jet domů, tak pojedete s ní, aby se nebála. V Přerově se stavili pro N. Nikdo jiný s nimi v autě nebyl a jeli do Olomouce do jejich bytu. Zpočátku po nich jen chtěla, aby ji odvezli domů, jiné kroky v autě neřešili. V Olomouci šli nahoru, otevřela dveře od bytu a obžalovaní šli za ní. Ona šla do ložnice a slyšela, jak vedle v obývacím pokoji obžalovaní K. bijí, následně po jejich odchodu v pokoji byly rozbité věci, rozbité brýle K. Řekli jí, že to bude dobré a odvedli K. z bytu. Pak jí řekli, aby mu sbalila věci, aby v bytě nic nezůstalo, čemuž poslechla, bylo toho dvě tašky a nějaký pytel a obžalovaný poslal dva kluky, aby vzali K. věci, ty kluky nezná. Pak ví, že K. s ní chtěl mluvit, to jí volal M., do Přerova ji vezl M., kde Sašu viděla u toho topení, pak už si nic nepamátuje. Do toho Přerova jela s odstupem 3 až 4 dnů po jeho odvezení z bytu. Od té doby se už s K. neviděla. Nepátrala po něm, M. jí řekl, že to má nechat tak, jak to je, že si má žít podle svého. Když po určitém čase volala M., tak jí už nebral telefon. Volala i N. a také jí řekl, aby to nechala tak, že M. má nějaké problémy a už se jí neozve, nemá telefonovat. V bytě, kde byl K., byla v té době i nějaká paní, která mluvila slovensky. V té koupelně bylo umyvadlo, zrcadlo, sprchový kout. K. byl připoután a jen říkal, proč mu to udělala. Byla tam tak 1 a půl minuty, pak už si nepamátuje, do Olomouce ji vezl na její zavolání kamarád Pavel S. Nakonec celou záležitost po několika měsících nahlásila na policii, hnulo se v ní svědomí. Než věc nahlásila, chtěla ještě obžalovanému N. prodat byt v Hranicích. M. jí řekl, že má kupce, který je ochoten jí dát peníze ihned, že za ni vše vyřeší a nemusí se o nic starat a nakonec jí řekl, že když byt nepřeptá, tak pustí K. Ona proto slepě ten byt přepsala. Taky po odvedení K. z bytu na xxx ulici řešila ten 2/3 podíl jeho vlastnictví k bytu. M. jí napsal smlouvu, kterou nepochopila, a proto mu ji vrátila zpět, na smlouvě však byl podpis K., ale jestli to byl jeho pravý podpis, to neví. Podpis byl v razítku od notáře, kam se byla na K. ptát, ovšem nic jí neřekli. Příznává, že v této době brala pervitin v podstatě každý den i několikrát. Protože výpověď Kristýny H. byla jediný, byť přímý důkaz v daném řízení, byl na ni vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie s výsledkem, že znalci nezjistili nic, co by vedlo k závěru, že svědkyně vypovídá a její výpověď je ovlivněna záští, touhou po pomstě, netrpí duševní poruchou či chorobou, není závislá na návykových látkách, byť v minulosti registrují škodlivé užívání. Svědkyně má drobnou tendenci ke zkreslování, ovšem pouze v oblasti popisu drogové problematiky a její vlastní osoby. Z nepřímých důkazů je pak nutno zmínit výpovědi svědka Petra R., který popsál, že: *si mu H. stěžuje na druhu Alexandra K., že ji**

tento týrá, mlátí, zavírá do koupelny a nemůže se do bytu vrátit, protože by ji zmlátil. Navedl ji na myšlenku, aby ji někdo v bytě poblídal, než si vezme své věci a tak došlo na M., který je takový vazoun a ničeho se nebojí, kterému volal, zda by nepomohl její kamarádce. Z H. vyšlo, že navíc M. zná, ale nemá na něj číslo. Když pak přijel M. za nimi, tak se bavil s H., u tobo ale osobně nebyl. M. za nimi přijel černým Mercedesem a byl sám a pak s H. odjeli. Muselo to být někdy o prázdninách. Jak to tehdy s H. dopadlo dál, to neví. Dále svědek Tomáš Z. vypověděl, že: K. dělal H. velké problémy, mlátil ji, až měla modřiny, nebo se na dva dny úplně vypařil. Protože byl jejich soused, tak o tom ví, nebo se u nich Kristýna na bytě třeba týden schovávala před K., měla fialové oko a K. jí přes dveře vybrožoval, že vyrazí dveře, že ji zabije, pokud se k němu nevrátí. U obou hrály roli i drogy, které užívali, ale u K. trochu víc, kdy on třeba na dva či tři dny zmizel a z účtu zmizelo 10 nebo 15 tisíc Kč, pak se vrátil vzteklý a chtěl další peníze, někdy se vrátil až za týden. Kristýna od něj chtěla několikrát utéct, ale nakonec se před ním spíše schovávala. Svědek Pavel S. vypověděl, že: s H. měl krátkodobý vztah, chodili spolu asi rok poté, co chodila s K. O předchozím vztahu s K. ví, že nebyl dobrý, K. Kristýně ubližoval fyzicky i psychicky, i když stopy násilí na ní nikdy neviděl. Potvrzuje, že Kristýnu jednou vyžvedával autem v Přerově. Jednoho dne mu zavolala, že se nemá jak dostat z Přerova domů, vyžvedával ji u nádraží mezi 23.00 hodinou a 01:00 hodinou. Sedla do auta mlčky, neříkala, co kde dělala, chtěla mít klid a nemluvit a dovezl ji na xxx ulici. Dále ze spisu soud upozorňuje na opis rejstříku trestů Alexandra K. ve stavu ke dni 19. 8. 2010, kdy jmenovaný měl již 8 záznamů o odsouzení ze strany Okresního soudu v Pelhřimově, Obvodního soudu Praha 4, Obvodní soud Praha 1, Městský soud Brno, Okresní soud Chrudim, Okresní soud Nymburk, a nakonec Okresní soud Olomouc. Převážně se jedná o majetkovou trestnou činnost v podobě krádeží. V rámci řízení před soudem vypovídal Robert M., a to až u odvolacího krajského soudu dne 20. 10. 2010 ve veřejném zasedání, kdy vypověděl, že skutečně mu volal R., jestli by nepomohl jeho kamarádce, která se bojí jít domů, zda by ji nedoprovodil, protože se bojí fyzického napadení od K. Ptal se, proč nejde na policii, kdy mu řekla, že už byla, ale stábla to. Nyní chce ochranu, kdyby ji napadl, protože chce od něj odejít a vrátit se do svého bytu v Hranicích. Volal N., jeli za ním na Xxx a domlouvali se, co a jak a odtud jeli do bytu v Olomouci jeho vozidlem Mercedes. V bytě však nikdo nebyl, jen bordel a špína. Řekl jí, ať si vezme věci, že ji odveze do Hranic. Teprve poté jí pomáhal s převodem bytu. Osobu Alexandra K. tak nikdy neviděl. Na tom notářství byl, ale ne s panem K. a ne v souvislosti s ověřováním podpisu. Obžalovaný Michal N. pak uvedl v rámci možnosti se opětovně vyjádřit jako obžalovaný k věci, že souhlasí s výpovědí M., sám však opět nebude vypovídat. Nakonec je součástí spisu zpráva od sestry Alexandra K. Mgr. Kateřiny B., která k žádosti soudu sepsala své poznatky o svém bratrovi tak, že je jeho nevlastní sestrou (mají společnou matku). Ve svých 18-ti letech odešel Alexandr z domova a na dlouhou dobu přerušil styky. V roce 2004 se dozvěděla, že leží v nemocnici v Jihlavě se žloutenkou po dlouhodobém užívání drog a z Jihlavy odjel do terapeutické komunity v Podcestném Mlýně u Dačic, kde ho jednou s matkou navštívili a on je rovněž také, aby se vztahy obnovily. Po 9 měsících odjel do Olomouce, kde si našel práci a docházel do doléčovacího centra a s rodinou se pravidelně stýkal, později jezdil i se svou přítelkyní Kristýnou H. Rodiče jim dokonce přispěli na koupi bytu a zařízení domácnosti. Postupně se opět kolem Alexandra začaly vynořovat problémy, hlavně finanční, opět vzal drogu a jel pak zase na krátkodobé léčení. Naposledy se viděli v září 2007, kde se všemi sourozenci a jejich partnery šli na zábavu, kde se Alexandr popral, druhý den odjel a od té doby u nich nebyl. V kontaktu s ním byla naposledy v únoru 2008, kdy za ní přijel a od té doby jej neviděla.

34. Dále soud k důkazům provedl listiny ve vztahu k bytům ve vlastnictví Kristýny H. (Hranice) a ve spoluvlastnictví H. a Alexandra K. (Olomouc). Z dokladů založených ve spisovém materiálu vyplývá, že v roce 2007 zakoupili Alexandr K. a Kristýna H. byt o velikosti 2+kk v Olomouci, kdy vlastnický podíl Alexandra K. na uvedené nemovitosti činil 2/3 a Kristýny H. 1/3. Dne 16. 12. 2009 byl Katastrálnímu úřadu v Olomouci doručen návrh na vklad vlastnického práva k 2/3 uvedené bytové jednotky, kdy prodávajícím byl Alexandr K. a kupujícím Kristýna H. Tento návrh na vklad vlastnického práva k 2/3 nemovitosti byl podepsán pouze Kristýnou H. K tomuto návrhu byla doložena kupní smlouva, na níž figurují podpisy H. (ověřovací doložka ze dne 16. 12. 2009) a Alexandra K. (ověřovací doložka ze dne 1. 9. 2008). Pokud jde o byt Kristýny H.,

který vlastnila v Hranicích, bylo zjištěno, že tento byt získala na základě smlouvy o převodu členských práv a povinností ze dne 7. 7. 2003 (jednalo se o byt Stavebního bytového družstva v Hranicích). Členská práva k uvedenému bytu na H. převedl Otakar H. (otec). Členská práva k bytu pak H. převedla smlouvou ze dne 27. 8. 2008 na Mariána M. Marian M. členská práva k předmětnému převedl na další osobu již dne 3. 12. 2008.

35. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného Michala N. vyplývá, že v tomto má celkem 9 záznamů o odsouzení pro různou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Přerově dne 22. 8. 2017 pod sp. zn. 3 T 86/2017 pro pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10-ti měsíců. Pro přestupek byl oznamován dvakrát, přičemž obě řízení byla zastavena.
36. Co se týče vyslechnutých svědků, i na tyto soud vyžádal opisy rejstříku trestů, ze kterých vyplývá, že svědek Robert M. k datu 12. 5. 2020 má celkem 12 záznamů o odsouzení od roku 2001, převážně majetkového charakteru, ale i pro maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, podílnictví. Aktuálně je podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se zkušební dobou do 17. 9. 2021. Svědek Radim Č. má 5 záznamů o odsouzení od roku 1997. Byl ve výkonu trestu odnětí svobody pro zločin pojistného podvodu dle § 210 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku, kdy z výkonu trestu byl podmíněně propuštěn v době od 23. 3. 2017 do 23. 3. 2020. Svědek Marian M. má 1 záznam o odsouzení z roku 1994, kdy pro vydírání dle § 235 odstavec 1, 2 zákona č. 140/1961 Sb. mu byl uložen nepodmíněný trest. Svědek Michal T. má v rejstříku trestů od roku 1995 celkem 6 záznamů o odsouzení, a to pro například vydírání, výtržnictví, poškození cizí věci, maření výkonu úředního rozhodnutí a řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, poslední záznam je však z roku 2009. Michaela C. má 4 záznamy o odsouzení od roku 2006 do 2018, naposledy za úvěrový podvod, ale i pro drogovou trestnou činnost. Svědek Lukáš H. má pak od roku 2007 do 2018 celkem 4 záznamy o odsouzení. Všechny záznamy jsou pro drogové trestné činy. První podmíněný trest odnětí svobody mu byl uložen dne 19. 4. 2007. Druhé odsouzení v pořadí, kdy mu byl původně podmíněně odložený trest odnětí svobody nařízen a zařazen do příslušné věznice, vykonal 20. 9. 2016 s tím, že mu bylo uloženo i ambulantní protitoxikomanické léčení. Třetím odsouzením v pořadí mu byl uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn, ovšem došlo následně k nařízení výkonu zbytku trestu. Poslední záznam je aktuálně vykonávaný trest odnětí svobody ve výměře 5 roků spolu s ústavním léčením protitoxikomanickým.
37. Ze zprávy PČR (čl. 1556-1557) pak vyplývá, že co se týče plastového modrého sudu, který byl nalezen při prohlídce baru Xxx, jedná se o sud o objemu 220 litrů.
38. Soud dále k důkazům provedl protokol o sledování osob a věcí dle § 158d odstavec 7 trestního řádu (čl. 1132-1137), jehož obsahem je průběh sledování na podkladě povolení vydaného Okresním soudem v Přerově ze dne 13. 9. 2018, č.j. V 82/2018-1 Nt 29005/2018 včetně dalších povolení o prodloužení sledování, celkem šlo o dobu od 13. 9. 2018 do 8. 7. 2019, kdy byly sledovány vnitřní prostory motorového vozidla Škoda Octavia rz: xxx registrovaného na osobu Daniela L. a fakticky užívaného svědkyní Kristýnou H., bývalou přítelkyní Alexandra K. Dále k důkazům provedl protokol o sledování osob a věcí dle § 158d odstavec 7 trestního řádu (čl. 1138-1165), jehož obsahem je průběh sledování na podkladě povolení vydaného Okresním soudem v Přerově ze dne 5. 12. 2018, č.j. V 102/2018-1 Nt 29008/2018, včetně prodloužení, fakticky tak v době od 5. 12. 2018 do 8. 7. 2019, kdy byla sledována bytová jednotka č. 627/8 na ulici xxx v xxx, kterou fakticky ve sledované době užívali Kristýna H. a Daniel L.

39. Dále soud k důkazům provedl vyhodnocení použití agentů Policie ČR ze dne 5. 8. 2019 týkající se vyhodnocení za celé období působení v rámci akce „BEČVA“ za časové období od 7. 12. 2018 do 28. 7. 2019, jejichž použití bylo povoleno opatřením soudce Vrchního soudu v Olomouci pod č.j. Nt 2003/2018 a Nt 2001/2019 (vše čl. 1166-1177). Dne 5. 2. 2019 obžalovaný sděluje policejnímu agentovi, že měl problém s louhem, kdy byl při čištění odpadů popálen na obličeji a jednou málem přišel díky louhu o nohu, kdy louh mu zatekl do boty a byl popálen až do masa a byl nucen vyhledat lékařské ošetření. Dne 12. 3. 2019 se obžalovaný před agentem vyjadřuje v tom smyslu, že se zúčastnil míchání lihu v lihové aféře, někde na území Přerovska čistil znehodnocený líh, který dále distribuoval, měl kontrolovat kvalitu lihu, chlubil se tím, že věděl, kdo za touto aférou stojí. Dne 4. 4. 2019 před agentem uvádí při prohlídce objektu v majetku rodiny u dvou plastových dvousetlitrových sudů, že je používají na uskladnění kvasu na výrobu pálenky, a dodal, že do sudu se vejde člověk, když agent reagoval nevěřičně, dodal obžalovaný, že tam již člověka měl. Také měl v minulosti se svým bratrem vyrábět tlumiče hluku na zbraně, po kterých však dnes již není poptávka a už se tím nezabývají. Dne 23. 4. 2019 k osobě K. uvádí druhému policejnímu agentu, že K. se již neobjeví, on už hodně fetoval a odvezl jsem ho do Ostravy, ty doklady zůstaly u Lukyho. Po návratu do vozidla k prvnímu agentu uvádí k osobě K., že byl drogově závislý a on ho odvezl do Ostravy do gheta, kde si asi píchnul tzv. zlatou dávku a je už asi po smrti. Dále potvrdil, že měli místo K. jednoho člověka, který vypadal stejně, a tohoto používali na úřadech namísto K., ten umí K. podpis napodobit a v době, kdy byl K. pohřešovaný, použili tohoto člověka na matrice, ale úřednice pak u soudu potvrdila, že šlo o K. Ten člověk je asi aktuálně zavřený. Dne 26. 4. 2019 uvádí obžalovaný k osobě K., že se k tomu dostal tak, že dělal problém té ženské, fetoval, vařil tam u ní doma, ona se ho nedokázala zbavit, tak tam naběhnul, sbalil mu věci a vyjebal ho v Ostravě, vyhodil ho z toho baráku. Toto opakuje s tím, že ho vyhodil v Ostravě ve fetáckém doupěti. Dne 3. 5. 2019 obžalovaný N. k osobě K. uvádí, že si agent může být jistý, že se K. neobjeví, prostě už není a nikdy se neobjeví, ví, co říká. Nikdo ho nenajde, neexistuje .. když to řekne blbě, tak ho spláchnul do kanálu ... prostě ho nikdo nenajde. Od 29. a 30. 5 2019 pak s ohledem na skutečnost, že obžalovaný policejním agentům již ohledně Alexandra K. a jeho zapojení do jeho zmizení již vyjadřoval vyhýbavě (tématu se vyhýbal), byla připravena operativní kombinace, která by jej k detailnějšímu popisu přiměla, její podstatou bylo navození situace, v rámci které byla obžalovanému předestřena možnost podílet se na likvidaci nepohodlné osoby za odměnu. Cílem nebylo potvrdit ochotu obžalovaného podílet se na typově podobném trestném činu, ale navést jej díky této kombinaci k tomu, aby se vrátil k popisu detailů prověřovaného trestného činu. Jak dále z protokolů vyplývá, byl obžalovaný takovým návrhem nejdříve zaskočen, po chvíli uvedl, že do toho jde a představuje si za takovou práci „jedničku“, konkrétně 500 před a 500 po. Dotyčného se zbaví ihned, jakmile mu bude přivezen, nikde ho nenajdou, dá ho do sudu, rozpustí a vyleje do kanálu, má to vyzkoušené, ještě ten den nebude. Dne 20. 6. 2019 k dotazu agenta, zda by se nedaly najít nějaké ostatky K., uvedl obžalovaný, že z něho nezbylo vůbec nic. Dne 20. 6. 2019 obžalovaný agentovi uvedl k dotazu, jak to bude s kostmi, že kosti nebudou, zůstanou jen zuby, které se zahodí. Dne 28. 6. 2019 mělo dojít k realizaci zakázky, agent přiveze peníze a odpoledne proběhne plánovaná likvidace muže. Došlo ke schůzce agenta a obžalovaného, došlo k předání finanční částky 500 tis. Kč obžalovanému. Obžalovaný pak provedl agenta objektem v xxx na adrese xxx. Na dotaz agenta, zda má připravenou pistoli s tlumičem obžalovaný uvádí, že nemá nic připravené a že by chtěl, aby muže zabil sám agent, a ukazuje agentovi, jak to má prakticky provést (smyčka a uškrcení). V průběhu hovoru byla opět na dotaz agenta, že je mu jasné, jak to se Sašou dopadlo, uvedl obžalovaný, že už to nešlo, že to bylo vyhocené, že se to muselo ukončit. Následně došlo k zadržení obžalovaného.

Právní a skutkové hodnocení

40. V rámci dokazování tedy soud postupoval v souladu s ust. § 2 odstavec 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu, na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po provedeném hodnocení důkazů soud dospěl k závěru, že obžalovaného nelze uznat vinným ze spáchání skutku, který je předmětem žalobního návrhu.
41. Podepsaný soud má ještě potřebu obecně konstatovat, že každé trestní stíhání v sobě bezpochyby zahrnuje střet mezi základními právy obžalovaného a veřejným zájmem reprezentovaným pravomocí státní moci označit škodlivá jednání pro společnost jako celek a pravomocí trestat pachatele takových jednání. Vzhledem k tomu, že samotné trestní stíhání a z něho vzešlý trest představují vážný zásah do osobní svobody jednotlivce, a vyvolávají i další důsledky pro osobní život a životní osud jednotlivce, musí být pro takový zásah do základních práv a života jednotlivce **dostatečně silné ospravedlnění**, a to zejména v daném projednávaném případě, kdy je obžalovanému kladeno za vinu spáchání toho nejzávažnějšího trestného činu vůbec, tedy trestného činu vraždy. Veřejný zájem na zjištění viny a na uložení trestu sloužící skrze působení individuální i generální prevence legitimuje omezení osobní svobody řádnou aplikací hmotného i procesního trestního práva. Z hlediska materiálně právního musí takové zakázané jednání představovat dostatečně závažnou hrozbu pro společnost jako celek a jeho jednotlivé znaky musejí být jednoznačně stanoveny zákonem. Z hlediska procesně právního pak je třeba, aby **bylo přesvědčivě a nesporně zjištěno a prokázáno, že se takové jednání objektivně stalo, že představuje skutečně závažnou hrozbu pro společnost jako celek a že odsouzená osoba je skutečně tou osobou, která toto jednání spáchala nebo se na jeho páčání podílela**. Tyto skutečnosti se přitom zjišťují a osvědčují skrze důkazní prostředky v trestním řízení (viz nálezn. sp. zn. I. ÚS 1095/15).
42. Princip presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno; existují-li jakékoliv rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obžalovaného, ale **naopak je nutno je vyložit v jeho prospěch**. Pravidla trestního řízení jsou proto primárně zaměřena na zjištění a potvrzení toho, zda je to skutečně obžalovaný, který je zakázaným jednáním vinen. Z principu presumpce nevinny plyne pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného, není-li v důkazním řízení dosaženo **praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností**, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu (srov. nálezn. sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004). Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok (srov. nálezn. sp. zn. III. ÚS 398/97 ze dne 4. 6. 1998). Trestní řízení proto vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který je možno od lidského poznání požadovat, alespoň tedy na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“. Soud proto veškeré shora provedené důkazy hodnotil právě optikou těchto základních pravidel.
43. Dle názoru soudu je v projednávaném trestní věci nutno začít při odůvodňování tohoto zprošťujícího výroku od počátku prověřování okolností zmizení poškozeného Alexandra K., narozeného xxx. Jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 2 T 108/2010 a rovněž z vyšetřovací části spisu, tak v dané věci byl Záznam o zahájení úkonů trestního řízení vydán dne 14. 4. 2009. Celou věc v té době šetřila PČR, Útvar pro odhalování organizovaného zločinu SKPV, Odbor násilí v Praze pod č.j. UOOZ-32/TČ-2009 s tím, že osoby Robert M. a nyní obžalovaný Michal N., se mohli dopustit trestného činu zbavení osobní svobody dle § 232 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona ve vztahu k poškozenému Alexandru K. Byl prošetřován

skutek spočívající v tom, že podezřelé osoby Robert M. a nyní obžalovaný Michal N. měli *blíže neurčeného dne v měsíci srpnu 2008 v době mezi 19:30 hodin až 19:45 hodin z bytu v 6 patře na adrese xxx, na žádost Kristýny H., která v té době předmětný byt užívala spolu se svým druhem Alexandrem K., proti jeho vůli donutit Alexandra K. k opuštění jeho bytu pouze v domácím oblečení bez dokladů, aby tento byl dále proti své vůli odvezen do baru Xxx, kde byl v bytě v 1 patře v koupelně připoután kovovými pouty k trubce ústředního topení a od této doby, tedy srpna 2008, je Alexandr K. nezvěstný.*

44. Již od dubna 2009 tedy probíhalo šetření okolo od cca srpna 2008 stále nezvěstného Alexandra K., již od této doby bylo pracováno s variantou, že na jeho zmizení mají podíl právě osoby Robert M. a nyní obžalovaný Michal N. Ačkoli v rámci tohoto šetření byla provedena domovní prohlídka jednak ve společném bytě Alexandra K. a Kristýny H. v xxx na ulici xxx, dále dne 9. 9. 2009 domovní prohlídka v baru Xxx, ačkoli došlo k zajištění stop v podobě stěrů a následného vyhodnocení DNA v rámci koupelny v bytu nad Xxx, kde měl být Alexandr K. následně viděn Kristýnou H. po svém násilném odvléčení z bytu připoutaný pouty k trubce ústředního topení, ačkoli byla rovněž provedena prohlídka jiných prostor, konkrétně osobního motorového vozidla Škoda Octavia Combi rz xxx užívaného Michalem N. (kterýmžto vozidlem měl N. vézt K. do Ostravy) a dále prohlídka vozidla Mercedes Benz rz xxx užívaného Robertem M. (kterýmžto vozidlem vezli M. s N. K. z Olomouce do Přerova), v rámci obou prohlídek byly opět provedeny stěry ze zavazadlového prostoru, popřípadě stěry ze zadního sedáku a izolována DNA, ačkoli byly dále rovněž provedeny výslechy svědků, dále byly provedeny rekognice za účasti soudce, proběhlo rovněž zadržení a výslechy obou osob podezřelých (M. a N.) a i další osoby podaly v šetřené věci vysvětlení a konečně byly zajištěny i údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu, nepodařilo se vyvrátit obhajobu a tvrzení podezřelého N., že Alexandr K. byl následně, po svém omezení na osobní svobodě, propuštěn z jejich zadržení a N. osobně odvezen do Ostravy a prokázat tedy jejich případný podíl na tom, že ani tehdy a v podstatě dodnes je jmenovaný Alexandr K. nezvěstný.
45. Proto byl dne 4. 1. 2010 veškerý spisový materiál následně postoupen PČR, KŘP Olomouckého kraje, Územní odbor SKPV, 3. Oddělení obecné kriminality Olomouc, č.j. KRPM-722/TČ-2010-140573, kdy usnesením ze dne 2. 3. 2010 bylo zahájeno trestní stíhání Roberta M. a Michala N. a dne 19. 5. 2010 pak byla ze strany OSZ v Olomouci pod sp. zn. 5 ZT 30/2010 podána obžaloba k Okresnímu soudu v Olomouci na osobu obžalovaného Michala N. a Roberta M. Po konaných hlavních líčeních pak byli rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 21. 9. 2012, č.j. 2 T 108/2010-767 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18. 10. 2013 č.j. 55 To 162/2013-856 uznáni oba obžalovaní vinnými trestným činem omezování osobní svobody dle § 231 odstavec 1 trestního zákona ve vztahu k poškozenému Alexandru K. Skutek byl z časového hlediska vymezen poměrně široce, kdy se nepodařilo prokázat bližší a konkrétnější termín jednání, a to konkrétně jako *blíže neurčeného dne v měsíci srpnu 2008*. Jak pak se spisu OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/2010 a z rejstříku trestů obž. N. a svědka M. vyplývá, ve zkušební době se oba jmenovaní osvědčili dle § 83 odstavec 3 trestního zákoníku, a to současně k datu 18. 10. 2016.
46. Již v tomto řízení tedy byly, jak ze spisu vyplývá, činěny dotazy a šetření k osobě Alexandra K., k jeho aktuálnímu pobytu, byly činěny dotazy na jeho rodinné příslušníky ve smyslu, zda s ním tito nebyli od jeho posledního známého pobytu, tedy zřejmě v srpnu 2008 v kontaktu, vše s výsledkem, že jmenovaný poškozený Alexandr K. je již v té době více než 4 roky nezvěstný a nejsou o něm žádné informace.
47. Nové vyšetřování pak začalo probíhat poté, co se podařilo ztotožnit profil DNA, který byl zajištěn v rámci prohlídky jiných prostor v osobním motorovém vozidle Mercedes svědka

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

Roberta M., původně patřící neznámé osobě a proto byl tento následně zařazený do Národní databáze DNA. Jak pak vyplývá z odborného vyjádření ze dne 11. 10. 2017 (čl. 7-8 spisu), tehdy zajištěný profil DNA odpovídá vzorku DNA poskytnutého osobou Lukáše H. Jmenovaný Lukáš H. byl vyslechnut v řízení přípravném a na podkladě jeho svědectví pak po dalším šetření byla podána nyní projednávaná obžaloba, tentokrát již na osobu obžalovaného Michala N.

48. Soud však musí konstatovat, že důkazní situace se oproti původnímu šetření v letech 2009 až 2012 příliš nezměnila. Obžalovaný Michal N. v tomto probíhající řízení pak vypovídal a vyjádřil se k okolnostem týkající se poškozeného Alexandra K. Ačkoli v původním šetření v procesním postavení obviněného a následně obžalovaného využil svého práva nevypovídat, pouze uvedl, že souhlasí s vyjádřením spoluobviněného M., že K. v bytě nezastihli, nyní jako obžalovaný ve věci vypovídal, ovšem toliko v tom rozsahu, že popisuje jednání, pro které již byl soudem pravomocně odsouzen, navíc určité skutečnosti uvádí rozporně, než jak svědkyně Kristýna H. vypovíдалa v původní věci. Obžalovaný Michal N. tedy popřel, že by se dopustil jednání, které je mu nyní kladeno za vinu. Popsal a toliko doznal, že skutečně poškozeného Alexandra K. po domluvě s M. a na žádost H. z bytu v letních měsících roku 2008 vyvedl bez násilí (sv. H. popsala, že k násilí došlo), naložil K. do auta, odvezl do baru Xxx, zde jej držel přes noc v zamčené v místnosti v prvním patře v prostorách kanceláře, druhý den dopoledne v rámci návštěvy H. a M. z důvodu, aby nenapadal H., byl K. někým z nich připoután pouty k trubce topení v koupelně, zda to byl on či M. již neví, následně jej však odpoutal on osobně, měl u sebe klíče od pout a po hádce mezi K. a H., na sdělení M., že se K. nesmí vrátit do společného bytu k H., samotného K. opět na žádost M. a bez použití násilí odvezl do Ostravy, kde jej vysadil. Sám obžalovaný tedy do šetřené věci nové poznatky nepřinesl.
49. Obžaloba státní zástupkyně pak byla podána zejména s ohledem na výpověď svědka Lukáše H., který v původním šetření ve věci OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/2010 nebyl ztotožněn a nebyl tedy vyslýchán. Sama obžaloba si je vědoma důkazní situace, vědoma toho, že výpověď svědka H. je navíc důkazem nepřímým a na vinu je usuzováno jednak s poukazem na obsah této výpovědi, dále s ohledem na situaci, za jaké došlo k násilnému odvezení poškozeného K. z jeho bydliště proti jeho vůli, spolu s dalším nepřímým důkazem v podobě poranění nohy obžalovaného N. na počátku měsíce červenec 2008 od hydroxidu sodného a v kontextu toho, jak fakticky vyznívají hovory mezi obžalovaným a policejním agentem, kdy se obžalovaný N. opakovaně vyjadřuje v tom smyslu, že se K. už nikdy neobjeví, nemůže se už nikdy objevit.
50. Soud již nyní konstatuje, že takto ve zkratce shrnuté shromážděné důkazy nedávají soudu přesvědčivé a nesporné závěry o tom, že skutek spáchal obžalovaný a v podstatě ani o tom, že se vůbec skutek stal.
51. Výpověď svědka Lukáše H. v hlavním líčení je obsahově totožná, jako jeho výpověď v řízení přípravném. Svědek Lukáš H. vypověděl, že v předmetné době byl blízkým kamarádem Roberta M., doznal, že spolu s M. páchali různorodou trestnou činností, zejména pak drogového charakteru, kdy společně vařili drogy u něj v Bělutině a protože neudal M., když u něj našla policie tu první varnu (což dle rejstříku trestů muselo předcházet prvnímu záznamu o jeho odsouzení, tj. dubnu 2007), tak mu M. důvěřoval. Co se pak týče Alexandra K., svědek uvedl, že H. si stěžovala přes Petra R., že má přítele, který ji doma bije, zamyká a jinak ubližuje, že ho potřebuje dostat z bytu. Jak o tom ví on osobně, zda tomu byl přítomen, či mu to sděloval R., to již neví. Taktéž neví, jestli u toho byl M. osobně přítomen (stěžování si H. R.), nebo ho zkontaktovali a řekli mu to. Pak se však stalo, že k němu domů jednou přijel M. a říkal mu, že tam byli, chtěli K. vyhodit, ale chtěli po něm současně, aby podepsal převod poloviny toho bytu na H., ať má od něj pokoj a protože K. nechtěl, tak jej z bytu odvezli. Když venku před domem

K. řval, tak mu měl N. dát ránu na krk a hodit ho na sedačky auta. Pak opět přijel M. s tím, že mají K. uvázaného u topení na Xxx a pak opět za den, dva až tři přijel M. s tím, že se tam jel podívat a K. u topení nebyl a že mu N. řekl, že se o nic nemá starat, že to dávno vyřešil, že by na ně K. mluvil, že ho unesli. Pochopil z toho, že měl K. N. odstranit. Pak přijel M. s tím, že N. měl tělo K. rozpustit a polil si přitom nohy a byl v nemocnici, teď je doma, má nohy černé a jel s M. za N. a vezli mu drogy. Pak M. dostal strach, že je sleduje policie, což M. řekl Č., půjčil si od něj vapku, že pojedou s T. na Xxx uklidit, aby tam něco policisté nenašli. Odjeli od něj i s T. a dovezli mu zpět kromě vrácené vapky ještě v pytlích na spálení nějaké deky od krve, které spálil na zahradě. Následně M. vymyslel plán, aby se on vydával za K. a přepsali byt v Hranicích.

52. Zejména na základě této výpovědi je pak dovozováno spáchání trestného činu v obžalobě popsaného obžalovaným Michalem N. K výpovědi svědka H. je nutno uvést, že je jeho osoba pro soud problematická, když se jedná o svědka, který byl dosud již 4x odsouzen, ve všech případech pro drogovou trestnou činnost, tedy za distribuci drog. Aktuálně se svědek nachází podruhé ve výkonu trestu, v minulosti neúspěšně absolvoval protitoxikomanickou léčbu, kterou má aktuálně rovněž v ústavní formě soudem nařízenou. O jeho osobnosti dále vypovídá skutečnost, že svědek byl schopen, jak sám uvádí, nosit spodní prádlo po osobě, o které tedy měl vědět, že byla tato údajně obžalovaným N. zlikvidována. Ačkoli měl mít tyto poznatky, sám v době, kdy se vedlo původní vyšetřování, tyto nenahlásil případně OČTŘ, naopak poté, co věděl o údajné likvidaci K., vydával se za osobu Alexandra K. na žádost M. a opatřil smlouvy o převodu bytu falešným podpisem v notářské kanceláři. O náhlém procitnutí svědka ve výkonu trestu a snaze vést řádný život po několika rozhovorech s kaplanem, jiný život, má soud rovněž své pochybnosti. Svědek sám uvedl, že navíc v té době, o které nyní s odstupem v podstatě 12-ti let vypovídá, byl osobou závislou na návykových látkách, konkrétně na pervitinu. Dále je nutno uvést, že výpověď svědka Lukáše H. je nutno dle teorie trestního práva procesního označit jako důkaz odvozený a nepřímý. Svědek sám neviděl událost, neviděl, že by obžalovaný N. poškozeného Alexandra K. usmrtil, například jakým způsobem, na jakém místě a jak se případně zbavil těla poškozeného, pouze slyšel vyprávět svědka M. o tom, že N. měl usmrtit K. (ovšem kdy a jak neví ani svědek Robert M.) a jeho tělo pak rozpustit v nádobě s louhem či s jinou kyselinou a zbytky pak vylít do odpadu. Výpověď Lukáše H. navíc čerpá ze skutečností sdělených mu další více než problematickou osobou, a to svědkem Robertem M. Opět, jedná se o osobu, která má aktuálně v opisu rejstříku trestů 12 záznamů o odsouzení, o němž svědek Lukáš H. dále uvádí, že spousta drogové trestné činnosti, kterou společně páchali, mu ani nebyla prokázána, kdy M. sháněl drogy (což tvrdí i obž. N.), on je prodával a o zisk se dělili a společně i drogy užívali (což opět tvrdí ve své výpovědi i obž. N.). Sám svědek Robert M. doznal při svém výslechu, že má aktuálně další dvě trestní stíhání, byť se vyjadřoval v tom smyslu, že v těchto případech trestný čin nespáchal a aktuálně se nachází ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoli svědek H. uvádí, že mu M. v podstatě okolnosti ohledně likvidace K. obžalovaným N. (a dále podstatně detailněji a podrobněji popsaný způsob následné likvidace těla K.), popisoval M. jako faktickou věc, jako skutečnost, v podstatě s jen krátkým časovým odstupem od popisovaných událostí, tak naopak svědek M. vypověděl, že zpočátku bral tvrzení N., že K. odvezl do Ostravy jako hotovou věc, až postupem času si dával dohromady, že N. K. asi neodvezl, ale že ho asi zabil, na což jak soudu vysvětlil ve své výpovědi, usuzuje na to z postupně se mu ukazujících skutečností. Například, když si N. půjčil jeho Mercedes na cestu na Slovensko a nechal mu k užívání svoji Škodu Octaviu, tak v kufru auta našel v igelitce povlak z matrace (matrace před tím vyklízeli ze sklepa Xxx, když tam dělali pořádek), tento povlak byl špinavý od krve, to bylo v době, kdy už K. chyběl, tak povlak vyhodil u Lukáše H. a ten jej spálil v kamnech, byl osobně u toho spalování. H. ale pouze říkal, podívej, co vozí N. v kufru a asi je to krev, v tu chvíli ale ještě nevěděl, že to může mít souvislost s K., to si vydedukoval až docela později. Zde je tedy podstatný rozdíl ve výpovědích obou svědků, protože H. tvrdí, že mu M. dovezl deky poté, co si krátce před tím půjčoval od něj vapku, aby výslovně dle svého tvrzení

uklidili po vraždě v Xxx a nešlo o povlak, ale o deky a páčil je sám, bez M., na své zahradě. Dále svědek M. vypověděl, že jednou mu N. říkal, že není problém mít v Xxx osobu půl roku, protože tam již takovou osobu měl a pak se té osoby zbavil. Pak mu Č. říkal, že N. už takhle zlikvidoval nějakého vaříče drog, kdy přítelkyně toho vaříče jej pak hledala. Toto se o N. povídalo. Pak ho k závěru o likvidaci K. obžalovaným N. vedlo to, že když policie chtěla po N., aby je odvezl na místo, kde K. vysadil v Ostravě, tak N. policistům títal telefon, vůbec to s nimi neřešil. Pak se stalo, že když N. likvidoval nějaký sud obsahující sračky z výroby pervitinu, tak N. byl zavřený v tom skladě, všude byl dým, pak vyšel nějaký člověk z Xxx, šlo o číšníka a tento křičel na N., co tam dělá, zda tam nelikviduje nějakého člověka. Z těchto věcí si tedy svědek M. jak uvedl, osobně vydedukoval, že N. K. zabil a pak s jeho tělem naložil tak, že jej rozpustil v sudu. Osobně ale Robert M. neviděl, že by N. Alexandra K. zavraždil, neví, jakým způsobem, osobně likvidaci těla K. N. také neviděl a N. mu to osobně nikdy nepotvrdil, že by K. zabil. Dále oproti H. uvedl svědek M., že když byl K. z bytu jimi odváděn, tak nedostal ránu pěstí od N., jen měl ruku za zády, připustil, že K. volal o pomoc. Oproti H. svědek M. neuváděl, že by se snažili v bytě donutit K. podepsat převod bytu na H. Ačkoli M. uvádí, že u notáře byl on s N. a H., Lukáš H. účast M. u notáře v kanceláři razantně popírá. Přitom v řízení u OS v Olomouci sp. zn. 2 T 108/2010 byla provedena rekognice s notářskou tajemnicí H., která na fotografiích označila M. jako osobu, která mohla být u ověření podpisu, ačkoli na fotografiích byla i osoba nejen M., ale i obž. N. A nakonec svědek M. právě uvedl, že o těchto věcech ohledně K. se bavil s Lukášem H., probíhal totiž jeho soud a chtěl se dopátrat, k čemu došlo, věděl, že se asi něco takového stalo, ale chyběl hmatatelný důkaz, proto tyto skutečnosti s H. skutečně probírali. H. tedy říkal, že to asi udělal N. Popírá ale, že by jel za H., aby mu tento půjčil vapku, že potřebuje vyčistit místo vraždy, protože žádnou vraždu neviděl a také H. neříkal, že na povlaku, nešlo totiž o žádné deky, jsou stopy od krve po vraždě K. a aby je spálil. Neříkal ani H. nic o odklizení mrtvoly K. Říkal ale dále H., že K. byl připoután pouty, protože v té době měl to své trestní stíhání. Další rozpor mezi výpovědí H. a M. je v tom, že svědek M. uvádí, že u notářky použil H., převlečen a vydávající se za K., falešnou občanku, tak H. uvádí, že šlo o pravou občanku, kterou měl M. schovanou u svého domu i s dalšími doklady asi toho K. a popsal, jak ji museli složitě vytahovat z odpadní roury.

53. Zkráceně řečeno, svědek Lukáš H. vypovídá ve smyslu, že mu M. průběžně s krátkým odstupem po proběhlých událostech, vykládá v podstatě v reálu, obavu, že N. K. zlikvidoval a že dále mu nesl věci, pocházející po uklízení místa vraždy, sám svědek však na vlastní oči nic neviděl, kdežto svědek M. připouští, že s H. mluvil o tom, že má obavu, že N. K. zlikvidoval, popírá však, že by toto sděloval jako fakt, jen tlumočil své obavy a poznatky, popírá, že by vezl vědomě pozůstatky po likvidaci K., popírá čištění údajného místa činu. Oba dva svědkové jsou pak pro soud svědkové značně nevěrohodní, svědek M. navíc v minulosti odsouzen za násilné jednání vůči poškozenému K. a jeho podíl na celé věci dosud není dle soudu věrohodně prokázán. Svědek M. se totiž nadále v podstatných věcech rozchází s původní výpovědí H. v řízení ve věci OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/2010 a navíc jej soud hodnotí jako toho hlavního pachatele původní věci, který celou věc od počátku naplánoval, realizoval a osobu obžalovaného hodnotí spíše jako pomocníka, či vykonavatele vůle Roberta M. Není potom dále ani logické, aby obž. N. sám o vlastním uvážení během poměrně krátké chvíle od zadržení K. tohoto zavraždil, navíc jak bude dále rozvedeno, bez většího motivu. Není dle soudu dále logické, aby obžalovaný N. předával někomu třetímu igelitovou tašku či igelitový pytel s ostatky lidského těla jen tak na vyhození do popelnice při cestě, jak rovněž tvrdil svědek M., popřípadě aby si bral svědek M. další osobu sebou za účelem uklízení na místě činu vraždy (Michala T.), aby tak dávaly dalším osobám možnost proti nim vypovídat.

54. Co se týče zbývajících svědků, svědek Radim Č. (5x soudně trestaný) uvedl, že nikdy nelikvidoval žádné věci, které by vypadaly jako lidské ostatky, už se jej na to ptala policie. Jak dále Č. uvedl, měl jako všichni číšníci za úkol po směně vzít pytle s odpadky produkované v baru Xxx, kterých bylo hodně a tyto rozvážet po městě do cizích popelnic, ale nevybavuje si, že by kdykoliv vyhazoval pytel s nějakými lidskými kostmi. Svědek tak popírá tvrzení svědka M., který uváděl, že další věc, proč si vydedukoval, že obžalovaný N. poškozeného K. zavraždil, je ta, že toto mu měl právě svědek Č. říkat, že když jel s N. autem a N. sebou bral igelitový pytel na vyhození, že tam má bordel, tak mu Č. pak říkal, že to on vyhazoval a že tam cítil nějaké ostatky, asi kosti. Současně tak měl svědek Č. eventuálně nepřímou usvědčovat N. minimálně z likvidace těla. Svědek Michal T. (6x soudně trestaný) popřel, že by věděl cokoli o úklidu skladu v Xxx společně s M., popírá, že by Lukáš H. vezl jakékoliv věci, ani oblečení mu nevezl, v bytě u H. nikdy nebyl a žádné věci z jejího bytu neodvážel. Rozporuje tak skutečnosti uváděné svědkem Lukášem H. o jeho aktivitách v projednávané věci, stejně jako skutečnosti tvrzené svědkem M. Je však nutno poukázat na skutečnost, že Kristýna H. v rámci rekognicí ve věci vedené u OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/2010 označila osobu Michala T. jako osobu spolujezdce, který se pro věci K. dostavil a vyzvedl, a svědek M. uvedl, že asi za týden po odvezení K. z bytu jel T. a vyzvedával z bytu H. ještě další věci K., protože H. se těch jeho věcí chtěla zbavit. Opět jde tedy o svědka, na jehož výpověď se nelze s jistotou spolehnout. Svědek Martin M., přezdívaný „P.“, pak popřel, že by kdy volal na obžalovaného N. slova ve smyslu, že tam likviduje nějakého chlapa, čemuž měl být M. osobně přítomen, což opět mělo vést svědka M. k domněnkám o likvidaci K. obžalovaným N. Svědkyně Michaela C. (4x soudně trestaná) sice uvedla, že jí měl její tehdejší přítel Ondřej K. sdělit, že K., který byl její dealer pervitinu, měl M. s N. zlikvidovat, M. se pak s tím i chvástal, ale dle ní je to všechno blaf, nevěří tomu, fetáci toho moc namluví, nevěřila, že se to doopravdy stalo, myslela si, že si vymýšlejí, že toho člověka zabili. Navíc ohledně této svědkyně soud poukazuje na jí podepsané prohlášení, které bylo použito v řízení ve věci původní, které bylo již tehdy soudem vyhodnoceno s ohledem na osobu svědkyně jako nevěrohodné a které jak se nyní ukázalo, obsahovalo nepravdivé údaje. Svědek Ondřej K. pak popřel, že by vůbec věděl cokoli o podezření z vraždy K. a obžalovaný Michal N. k němu nikdy nejezdil pro žádné věci, natož pro louh na výrobu pervitinu. Svědkyně C. ještě dokonce uvedla o osobě svědka M., že jí měl M. žádat o likvidaci H. za částku 300 000 Kč, protože si měla objednat nájemní vraždu K. a pak je udávat, toto však opět popřel svědek M. Je nutno dát za pravdu obžalobě, že v řízení se nenašli dvě svědecké výpovědi, které by mezi sebou nějakým způsobem korelovaly, nebyly mezi sebou v rozporu apod. a osoby těchto označených svědků soud hodnotí, ostatně jak i obžaloba, jako značně nevěrohodné osoby. Ve vztahu k projednávanému skutku a ve vztahu k jednání obž. N. však svědectví nepřinesla nové poznatky.

55. Co se týče dalšího dokazování, v řízení bylo provedeno několik znaleckých posudků, vyhodnocujících nyní nově zajištěné důkazy a stopy. Ani tyto důkazy však nepřinesly do šetřené věci nové poznatky. Jedná se konkrétně o znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 22. 8. 2019, kdy předmětem znaleckého zkoumání bylo zjistit, zda se na oděvních svršcích vydaných Lukášem H. (jím vydané s tím, že se jedná o svršky Alexandra K.), a na listinách ve vztahu k převodu bytu, nachází biologický materiál a v kladném případě vyšetřit profil DNA, případný profil porovnat s profilem DNA Roberta M., Marie K. (pro případ zjištění příbuzenského vztahu v linii matka-syn) a dále s profilem obžalovaného Michala N. a dále zjistit, zda se na listinách k převodu bytu nachází daktyloskopické stopy. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že na oděvních svršcích nebyla nalezena krev ani jiný relevantní biologický materiál vhodný ke zkoumání. Toto je další okolnost, která dle soudu znevěrohodňuje osobu svědka Lukáše H. Ten vydává policii údajně věci K., a ačkoli uvádí, že ve věcech nechodil, nešlo totiž o jeho styl, tak na všech věcech byla nalezena jen jeho DNA, nikoli DNA K. Že by svědek nepoznal své věci, své oblečení a toto vydal policii, je pro soud těžko uchopitelné. Z plošných stěrů z oděvů pak byla izolována DNA, byla vyloučena shoda profilu DNA se srovnávacím

Shodu s prvořadem potvrzuje Lenka Veselá.

vzorkem DNA Roberta M., vzorku DNA Michala N. a při srovnání s profilem DNA vzorku Marie K. byly dokonce nalezeny takové rozdíly, které tento **biologický příbuzenský vztah jednoznačně vylučují**. Na oblečení, které tedy vydal korunní svědek Lukáš H. s tím, že by se mohlo jednat o oblečení poškozeného K., zcela jistě tak hovoří o spodním prádle a zimní bundě, tak na všech kusech oděvů je nalezena toliko a jen DNA samotného Lukáše H., ačkoli tvrdí, že některé věci ani nenosil, nebyl to jeho styl. Je také otázka, proč by se měl H. oblékat do oděvů K., když na OP je maximálně fotka obličeje a notářka neznala osobu K., aby se museli nějak přizpůsobovat jeho šatníku v té době. Na listinách (smlouvách a listinách ve vztahu k vlastnictví bytu) nebyl nalezen biologický materiál vhodný ke zkoumání. Na Návrhu na zahájení řízení ze dne 16. 12. 2009 však byly zajištěny daktyloskopické stopy a byla zjištěna vzájemná shoda daktyloskopických stop a částí otisku dlaně pravé ruky a prostředníku pravé ruky svědka Roberta M., nikoli obžalovaného N. Co se týče zkoumání posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika a genetika ze dne 29. 11. 2019, tak z jeho závěrů vyplývá, že na zbraních a věcech zajištěných při domovní prohlídce na adrese xxx čp. xxx a čp. xxx, konkrétně věcech jako paralyzér, pouta, mačety, nuncáky a vojenský nůž, 2 katany a koberec, nebyla nalezena krev a ani jiný relevantní biologický materiál. Z plošných stěrů ze zbraní a věcí pak byla izolována DNA a stanoveny smíšené profily, jehož majoritní složky odpovídají osobě mužského pohlaví. Jak však opět dále vyplývá, profily DNA, které by odpovídaly DNA srovnávacího vzorku Marie K., tedy na úrovni matka - biologický syn, nebyly nalezeny, naopak **byly nalezeny takové rozdíly, které tento biologický příbuzenský vztah opět jednoznačně vylučují**. Z dalšího posudku z oboru kybernetika ze dne 13. 1. 2020, kdy předmětem znaleckého zkoumání bylo posouzení mobilních telefonů vydaných obžalovaným, vydaných svědkem M. a dále zajištěných při domovní prohlídce, provést výpisy hovorů, SMS, komunikace přes komunikační programy (Whatsup, Viber apod.), zajistit soubory fotografií, videí, historii webových návštěv a obdobné posouzení učinit u zajištěných počítačů a notebooků a paměťových karet opět zajištěných při domovní prohlídce. Zajištěná data a soubory byly podrobeny hodnocení policejního orgánu, ovšem nebyla nalezena data či informace důležitá pro účely tohoto trestního řízení. Ze všech shora provedených důkazů nebylo nalezeno nic, co by spojovalo obžalovaného N. se skutkem vraždy poškozeného K. a prokazovalo jeho účast na projednávaném skutku.

56. Obžalobou bylo dále dovozováno, že výpověď svědka H. je potvrzována tím, že krátce poté, co z řeči M. pochopil, že N. K. odstranil, tak mu M. po nějaké době říkal, že N. tělo M. rozpustil a polil si přitom nohy a byl s tímto zraněním v nemocnici, pak skutečně ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 6. 11. 2019 vyplývá, že dne 7. 7. 2008 byl obžalovaný Michal N. ošetřen pro odúmrť kůže pravé nohy. V lékařské zprávě ze dne 7. 7. 2008 je uvedeno, že obžalovaný Michal N. se před 48 hodinami popálil hydroxidem sodným při čištění toalety. K těmto závěrům je nutno uvést, že i sám znalec uvedl, že mechanismus vzniku poranění uvedený samotným obžalovaným při přijetí je plně způsobilý ke vzniku zadokumentovaných poranění. Navíc na žádost obhajoby byl jako svědek vyslechnut bratr obžalovaného Luděk N., který obžalovanému dosvědčil, že bratrovi, tedy obžalovanému, který měl v baru problémy s odtokem u pisoárů a umyvadel, poradil, aby to preventivně vyléval louhem a pak se mu obžalovaný svěřil, že když tak jednou činil, že mu to vyprsklo. Nakonec i svědek Radim Č. vypověděl, že se mu jednou obžalovaný svěřil, že si popálil nohu nějakým čističem a dával toto do souvislosti s tím, že když jim nepřišla paní na uklízení do baru, tak obžalovaný také sám uklízel. Je dále nutno poukázat na skutečnost, že k popálení došlo zřejmě dne 5. 7. 2008, kdežto v původním šetření byl skutek týkající se poškozeného Alexandra K. datován na měsíc srpen 2008.
57. Co se nakonec týče přepisů rozhovorů mezi obžalovaným Michalem N. a policejní agentem, tak obžalovaný N. se opakována sice vyjadřuje ve smyslu, že poškozený K. se již neobjeví, ví to zcela jistě. Asi nejzávažnější věta, kterou pronese je toho znění, že: „*když to řekne blbě, tak ho spláchnul do*

kanálu“. Na straně druhé, se stejnou jistotou opakoval agentovi, že K. odvezl do Ostravy, do fetáckého doupu, popřípadě také tvrdí, že byl zapleten do lihové kauzy ve věci B., kdy z úřední činnosti soudu je zřejmé, že zapleten nebyl, že jeho jméno touto kauzou vůbec neprochází. Nelze dále odhlédnout od toho, že když byla provedena bezprostředně po zadržení obžalovaného N. prohlídka v baru Xxx, kdy obžalovaný policejnímu agentu tvrdil, že je na likvidaci těla připraven, nebyla žádná kyselina či louh nalezen, což se zřejmě projevilo v nespokojenosti zasahujících policistů, jak o tom podali svědectví svědkové K. a Ď., kteří dále uváděli, že bar Xxx je pod neustálým kamerovým dohledem celníků, monitorování se nedá jimi (ani obžalovaným) vypnout, což rovněž nenahrává jako ideálnímu místu pro navezení osoby k likvidaci.

58. Nakonec dle soudu možný motiv pro vraždu by na straně obžalovaného N. (ale potažmo i na straně svědka Roberta M.) mohl soud zvažovat takový, jak byl nastíněn obžalobou v závěrečném návrhu, tedy že poškozený Alexandr K. by v případě svého propuštění na svobodu jmenovanými mohl jejich jednání nahlásit na policii a v tomto kontextu tedy obava z možného trestního stíhání, případně následujícího soudního postihu. Je také pravdou, že obžalovaný Michal N. má v rejstříku trestů 9 záznamů o odsouzení a nemá tedy evidentně problémy s porušováním zákona. Ovšem co se týče těchto odsouzení, tak pouze jedenkrát, a to až v roce 2017, byl obžalovaný pravomocně odsouzen pro jednání násilné povahy, a to za ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, navíc ve stádiu pokusu. Všechna předchozí odsouzení jsou pro trestnou činnost toliko majetkového charakteru, popřípadě za ohrožení pod vlivem návykové látky či za maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Co se týče jeho osobnosti, tak byl zkoumán znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kdy znalci MUDr. Bohumil Navrátil a PhDr. Adam Suchý dospěli k závěru, že obžalovaný N. netrpí a netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou. Pouze u něj znalci konstatují smíšenou poruchu osobnosti s převahou disociálních rysů. Tudíž ani motiv pro případné jednání nebyl infiltrován žádnými patologickými fenomény v osobnosti obžalovaného. Obžalovaný má sice sníženou schopnost dohlížet důsledky svých činů a prožívat vinu, jakož i sníženou schopnost respektovat sociální normy, ale opět soud podotýká, že se jedná o sníženou schopnost, nikoli o její úplné vymizení. Obžalovaný má dle znalců sice sklon k agresivitě, neznamená to však a priori, že obžalovaný bude vše řešit vždy agresivně, nebo je primárně hned agresivní, jak rovněž znalci dodali. Z forenzně psychiatrického hlediska neshledali znalci pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost vůbec nebezpečný. Aby znalci vyloučili jako případnou motivaci k jednání obžalovaného sexuálně deviantní chování, byl přibrán i znalec z odvětví sexuologie, kdy ani tento znalec neshledal u obžalovaného žádné indicie, které by svědčily pro přítomnost sexuální deviace, či jiné poruchy sexuologického spektra. Za tohoto stavu usuzovat na motiv vraždy pouze z obavy z vyzrazení policii není pro soud úplně dostatečným motivem k vraždě, navíc takto rychle a krátce po odvezení poškozeného K. z jeho bytu.

59. K osobě Kristýny H., která v řízení využila svého práva nevypovídat, je nutno uvést, když soud shora uváděl, že její odepření vypovídat musel vyhodnotit jako důvodné, následující. Soud si je vědom toho, že její osoba a její výpověď byla v řízení u OS Olomouc pod sp. zn. 2 T 108/2010 shledána jako výpověď věrohodná, jmenovaná jako svědkyně dokonce podstoupila soudem nařízené vyšetření znalci, kteří ji rovněž vyhodnotili jako věrohodnou osobnost s tím, že její výpověď není motivována záští apod. Její věrohodnost soud dovodil i z toho, že jmenovaná nahlásila nakonec na policii, že pohřešuje svého druha Alexandra K., a jak dále z výpovědi vyplynulo, byla se i osobně ptát u notářky, kde proběhlo ověření podpisu na smlouvě, zda se tam její druh skutečně osobně dostavil, což vedlo soud k úvahám v tom smyslu, že její svědecká výpověď, že po M. a N. skutečně chtěla jen, aby ji jmenovaní doprovodili do bytu, aby ji její druh Alexandr K. fyzicky nenapadl, aby si eventuálně sbalila své věci a od K. z bytu odešla, je věrohodná. Svědek Lukáš H. však nyní uvedl, že H. naopak chtěla dostat K. z bytu, popřípadě, že

dokonce v samotném bytě chtěli od K. přepsat polovinu bytu na H. Svědek M. uváděl, že smlouvy na převod spoluvlastnického podílu K. k olomouckému bytu na H. snad mohly být vyhotoveny jeho právníkem M. možná již týden před tím, než šli do bytu K. Uvedl, že do bytu šli, aby z bytu K. dostali, nikoli jen proto, aby H. doprovodili a dohlídli na její bezproblémový odchod. Svědkyně Michaela C. pak dokonce uvedla, že M. ji nabádal, zda pro něj za odměnu nezabije H. a k dotazu soudu, proč by měl mít M. zájem na její likvidaci uvedla, že jí M. říkal, že si H. u nich objednala vraždu K. a pak se zbláznila a šla to nahlásit. Ačkoli tedy dle obsahu protokolu o sledování osob a věcí, který monitoroval osobu Kristýny H. v rozhovorech zejména s jejím druhem Danielem L. v jejich společném bytě, svědkyně H. převážně opakuje před druhem svoji původní verzi učiněnou před soudem, je nutno připustit, že její role v prvopočátku odvěčení druha K. ze společného bytu mohla být větší, než sama uvedla v původním řízení. Navíc je zvláštní, že ačkoli jak tvrdí, nedostala za převod bytu v Hranicích celou kupní cenu, tak přesto nepodala civilní žalobu a ani jinak soudně nevymáhala zbytek částky po svědkovi M. Navíc práva k družstevnímu bytu v Hranicích skutečně převedla až v srpnu 2008, tedy až poté, co mělo dojít již k odvěčení K. z bytu a svědek M. dále například uvedl, že za tuto službu (zbavení jí K.) dostali s N. od H. odměnu 10 tis. či 20 tis. Kč. Nelze dále odhlédnout od poměrně dlouhé doby, než Kristýna H. učinila na policii ohlášení, že postrádá svého druha. A nakonec také v hovorech s druhem L. jmenovaný uvádí a vyjadřuje se ve smyslu, že se mu měla H. kdysi svěřit v noci u kojeňáku na mostu o závažných věcech, které zůstanou jen mezi nimi (viz čl. 1145 verte), a to právě v souvislosti s jejím druhem K. a okolnostmi jeho zmizení, jak vyplývá dále z této části vzájemného rozhovoru. Soud proto dovozuje důvodné odepření výpovědi z její strany, potažmo ze strany jejich blízkých.

60. V souvislosti s hodnocením důkazní situace je třeba opět připomenout judikaturu obecných soudů a Ústavního soudu, podle níž, důkazní situace, při níž v trestním řízení existuje pouze jediný usvědčující důkaz, je z poznávacího hlediska nesnadná a obsahuje v sobě riziko možných chyb a omylů. V takových případech musí být věnována mimořádná pozornost důkladnému prověření tohoto jediného přímého usvědčujícího důkazu a takový důkaz musí být mimořádně pečlivě hodnocen. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyvinout všemožné úsilí, aby tento jediný usvědčující důkaz byl pokud možno doplněn jinými, byť třeba nepřímými důkazy (viz např. IV.ÚS 37/03). V případě, že ve věci existují pouze nepřímé důkazy, jako je tomu jednoznačně v této projednávané věci obžalovaného N., je možné obžalovaného uznat vinným jen za předpokladu, že **tyto důkazy tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů, vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které v celku shodně a spolehlivě dokazují skutečnost, přičemž jsou v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že je z nich možné dovodit pouze jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru.** Jestliže nepřímé důkazy vedou jen k důvodnému podezření vůči obžalovanému, ale nevylučují reálnou možnost, že pachatelem by mohla být i jiná osoba, nemohou být nepřímé důkazy dostatečným podkladem pro uznání viny obžalovaného (viz. R 38/1970-I, R 29/1971).

61. Výpověď svědka Lukáše H. je pak důkazem, dle teorie trestního práva procesního, jednak důkazem odvozeným a nikoli původním, svědek sám neviděl událost, neviděl, že by obžalovaný N. poškozeného Alexandra K. usmrtil, jakým způsobem, kdy, na jakém místě a jak se případně zbavil těla poškozeného, pouze mu svědek M. říkal o tom, že N. měl usmrtit K. a jeho tělo pak rozpustit a jednak je důkazem nepřímým a nikoli přímým ve vztahu k projednávanému skutku vraždy. Žádný přímý důkaz se v řízení nepodařilo zajistit a provést. Mezi další nepřímé důkazy lze případně zařadit zjištění o poleptání pravé nohy obžalovaného hydroxidem sodným dne 5. 7. 2008, kdy jednak nelze toto bez pochybností časově propojit a navázat na dobu, kdy měl být poškozený Alexandr K. z bytu odvěčen obžalovaným N. a svědkem M. (skutek původně popsán jako skutek ze srpna 2008), kdy sice obžalovaný N. sám uvedl, že se poleptal až poté, co odvezli

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

K. z bytu, ovšem současně obžalovaný soudu doložil poměrně přesvědčivé vysvětlení, jak k tomuto poleptání jeho nohy došlo, kdy jeho tvrzení podpořil svědecky jeho bratr Luděk N., dále svědek Radim Č. a i před policejním agentem se obžalovaný vyjádřil v tom smyslu, že si poleptal nohu, když čistil odpady, což uváděl v době, kdy nevěděl, že proti němu je již vedeno prošetřování a že mluví s agentem. V rámci rozhovorů s policejním agentem obžalovaný ani jednou výslovně nepřiznal, že by poškozeného K. zavraždil, naopak opakovaně tvrdil z počátku navázání kontaktu, že K. odvezl do Ostravy. Soud tedy shrnuje, že v řízení byl proveden jediný nepřímý důkaz, jiné nepřímé důkazy rovněž absentují a na základě tohoto nepřímého důkazu nelze bez důvodných pochybností dovodit, že se stal skutek, jak je popsán v žalobním návrhu. Nepodařilo se prokázat, k čemu přesně v inkriminované době došlo, kdy si lze představit několik variant skutkové děje, aniž by bylo možno určit, která z nich je variantou odpovídající realitě, kdy zejména osoba Roberta M., který byl jak z dokazování plyne, zejména hlavním a původním aktérem, na jehož popud došlo k v podstatě k únosu poškozeného K. z jeho bytu, jeho převozu do Přerova a následně se zejména angažoval v prodeji bytové jednotky v xxx i v ověřování podpisu na smlouvě u bytu v Olomouci, kde zajistil osobu svědka H., který se vydával za Alexandra K. a lze si představit, že i tento svědek (Robert M.) dával vědomě již tehdy nesprávné údaje svědkovi H., aby případně zastřel svůj podíl na celé věci. Navíc to byl dle Lukáše H. M., kdo měl u sebe doklady K. a jeho občanku, byl to dle H. M. kdo měl rád zbraně a měl k dispozici i ostré zbraně. Byl to de facto dle H. M., kdo mu vezl deky s tím, že jsou od krve po likvidaci K. Soud uznává, že důkazy provedené vedou sice k důvodnému podezření vůči obžalovanému Michalu N., aniž by však současně vylučovaly reálnou možnost, že trestný čin spáchala jiná osoba, či dokonce, zda vůbec došlo ke spáchání trestného činu.

62. Podle § 226 písmeno a) trestního řádu totiž soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran, nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Tento obecně pro obžalovaného nejvýhodnější důvod zproštění obžaloby má místo tehdy, pokud soud poté, co provedl veškeré reálně dosažitelné důkazy mající význam pro rozhodnutí ve věci a tyto pečlivě vyhodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu má za prokázané, že skutek vymezený obžalobou se nestal nebo má stále důvodné pochybnosti o skutkovém ději nebo o skutkových okolnostech důležitých pro zavinění (viz R 22/1968-II a R 13/1982).
63. Soud pak na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že jsou stále důvodné pochybnosti o skutkovém ději ve smyslu, zda se vůbec stal zločin vraždy. Pokud státní zástupkyně v závěrečném návrhu poukazovala na okolnost, že v případě, že nedošlo k nálezů těla poškozeného Alexandra K., neznamená to nutně, že nelze rozhodnout i tak o trestném činu vraždy a poukazovala na obdobný případ ve věci poškozené nezletilé K. P., pak bez znalosti této trestní věci soud uvádí, že je rozdíl, pokud je pátráno po pohřešované nezletilé dívce, na rozdíl, kdy je pátráno po pohřešované dospělé osobě, jako v tomto případě. Lze totiž důvodně předpokládat, že pokud dojde k pohřešování osoby nezletilého dítěte, které se o sebe není schopno samo postarat a do té doby například žilo řádný život u svých rodičů, lze s určitou pravděpodobností předvídat, že došlo k násilnému trestnému činu. Ke stejnému závěru však již automaticky nelze dospět, pohřešuje-li se osoba dospělá, samostatná, jako v tomto projednávaném případě.
64. Předně je nutno uvést, že žádné pozůstatky těla poškozeného Alexandra K. nebyly nalezeny a zajištěny ani v rámci šetření v roce 2009 a ani následně v tomto projednávaném případě. Nebyly nalezeny stopy jeho krve, která by byla ztotožněna znaleckým posudkem prostřednictvím DNA. Není jediný svědek, který by vypověděl, že buď viděl samotnou vraždu, či by viděl samotnou likvidaci těla poškozeného. Co se navíc osoby poškozeného Alexandra K. týče, k němu bylo zjištěno, zejména v prvotním šetření ve spise OS Olomouc sp. zn. 2 T 108/2010, že byl osobou, která užívala návykové látky, podstoupila léčbu závislosti na návykových látkách, prostředky

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Veselá.

k obživě si v minulosti obstarával i krádežemi. Dále je asi bez pochybností, že se jmenovaný choval nejen ke své družce Kristýně H. agresivně a fyzicky jí ubližoval, kdy v tomto smyslu vypovídala v řízení před okresním soudem opakovaně jeho tehdejší družka Kristýna H. (ale i svědek Tomáš Z. a svědek Pavel S.), k tomu v tomto řízení vypovídala i svědkyně Michaela C. Stejně tak z protokolu o sledování osoby Kristýny H. (čl. 1138-1165) vyplývá, že jmenovaná H. si v rámci běžného hovoru se svým partnerem Danielem L. v situaci, kdy spolu doma rozebírají nové trestní stíhání a její účast jako svědkyně na tomto novém procesu (konkrétně například na čl. 1143, 1144 spisu), vyjadřuje velmi negativně o chování K. k její osobě v době, kdy spolu žili. Stejně se pak vyjadřuje v těchto hovorech i sám L., který jak z protokolu vyplývá, rovněž znal osobu Alexandra K. V rejstříku trestů k datu srpen 2010 měl Alexandr K. celkem 8 záznamů o odsouzení, šlo přitom o záznamy o odsouzení různými soudy v České republice (Praha, Pelhřimov, Brno, Chrudim, Nymburk, Olomouc), je tedy zřejmé, že poškozený Alexandr K. byl v minulosti tzv. „na pohybu“.

65. V původním řízení pod sp. zn. 2 T 108/2010 byla dokonce vyžádána zpráva od nevlastní sestry poškozeného Kateřiny B. Tato uvedla mimo jiné, že poškozený K. odešel v 18-ti letech z domova a na dlouhou dobu přerušil s rodinou styky a znovu se o obžalovaném dozvěděla až v roce 2004. Pokud je poškozený ročník xxx, tak 18 let věku dosáhl v roce xxx a znamená to fakticky, že poškozený již v minulosti přerušil styky s rodinou (včetně matky) na dobu 12-ti let! Dále uvedla, že okolo nevlastního bratra se točily problémy, problémy finančního rázu.
66. To vše vede soud k závěru, že nelze bez dalšího uzavřít bez pochybností, že poškozený Alexandr K. se vůbec stal obětí trestného činu vraždy, a to ani za situace, kdy se nezajímal o svůj spoluvlastnický podíl na bytové jednotce (o který následně přišel v rámci exekucí) a ani za situace, kdy bylo prokázáno, že svůj byt neopustil dobrovolně, ale násilím ze strany obžalovaného Michala N. a Roberta M., za kteréžto jednání však již oba jmenovaní byli pravomocně odsouzeni.
67. S ohledem na vše výše uvedené dospěl soud k závěru, že je nutno postupovat dle § 226 písmena a) trestního řádu a obžalovaného zprostit podané obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se jej výslovně vzdal.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 16. 6. 2020

Mgr. Petr Sušil v. r.
předseda senátu